Richard Alan Miller

UTILIZAREA MAGICĂ ŞI RITUALĂ A IERBURILOR

INTRODUCERE

SCOPUL

Pentru a prezenta cititorului informaţii concise despre diferite plante psihotrofice *legale*, uşor de găsit în mod curent.

ORIENTAREA

Descrierea folosirii rituale a plantelor sacramentale care pot înrâuri judecata .

Ritualul este manifestarea exterioară a nevoii din om de a dărâma barierele ego-ului, ca să devină parte din ceva mai important. Este aspectul vizibil al unui har interior sau spiritual. Ritualurile sunt astfel concepute încât să trezească sentimente ce sprijină un anumit scop. Ele sunt valoroase pentru că :

1. Organizează experienţa. Modul în care o experienţă este "percepută" va determina modalităţile variate de folosire a ei. Aceasta permite un control mai conştient al creşterii şi dezvoltării noastre ;
2. Conferă graţie şi stil acţiunilor, prevenind nesiguranţa, risipa de energie şi distragerea atenţiei ;
3. Intensifică atmosfera generală prin folosirea unui simbolism specific.

În psihologie, ritualul este privit ca fiind celebrarea unui mit, atins printr-o adoptare atentă. Pentru că ritualul înseamnă exteriorizarea a ceva intern, mitul are o structură mai degrabă arhetipală[*] decât logică. Ritualurile evidenţiază valorile la nivelul lor fundamental. Omul exprimă prin ritual ceea ce îl emoţionează cel mai puternic.

Aşadar : *Simbolul îşi are întotdeauna originea în interior şi este proiectat în exterior.*

Ceremoniile şi ritualurile sunt mijloace asigurate de societate pentru a se extrage energia aferentă simbolurilor. Deoarece simbolurile se retrag în inconştient, ritualul serveşte ca tehnică de a le readuce într-un conştient mai obişnuit.

Magia a fost definită ca "ştiinţa şi arta de a provoca modificări care să aibă loc în conformitate cu voinţa". Aceasta înseamnă că conflictul apare când oamenii nu-şi trăiesc propria voinţă. Scopul învăţării magiei este de a descoperi acea adevărată voinţă (nu neapărat dorinţă) şi apoi de a o trăi.

Aşadar : *Orice act intenţional este un act magic.*

Ori de câte ori indivizii îşi modifică percepţia realităţii, ei modifică şi felurile în care îi poate afecta realitatea. Aceasta are de a face cu atitudini, speranţe şi proiecţii.

Aşadar : *Ori de câte ori indivizii folosesc un alternant al gândirii, ei execută (prin definiţie) un act magic.*

Astfel, ritualurile pot fi folosite pentru a "programa" o trezire religioasă, care să determine o conştientizare mai adâncă a spiritului. Arta magiei este ştiinţă combinată cu ritual. Compoziţia chimică a fiecărei plante din această carte a fost atent examinată pentru a determina modul în care ea afectează

[*] "… arhetipurile, ca elemente structurale formative în inconştient, nasc atât trăiri fantastice în copil, cât şi mitologii în popor." – C. G. Jung.

percepţia conştientă a realităţii. Informaţiile vor permite indivizilor să-şi controleze experienţa şi, ca urmare, le vor asigura un control mai intens asupra a ceea ce vor deveni.

Unele din plantele discutate sunt destul de periculoase. Sunt incluse note de prevenire, pentru că mulţi oameni şi-au manifestat deja interesul în a le experimenta. Simt că este important să discut aceste plante, dar în acelaşi timp să mă asigur că sunt sesizate şi pericolele potenţiale.

Este prudent să se ia cantităţi mici din substanţe necunoscute, ce se experimentează prima oară. Biochimia unei persoane poate diferi de a alteia. Unii indivizi sunt alergici[*] la substanţe care altora le priesc. La fel, nevoile unui singur corp pot diferi. Dacă se resimt efecte nedorite, e recomandabil să se renunţe la acea substanţă.

Dacă nu se observă nici un efect, nici dorit, nici nedorit, măriţi cantitatea treptat şi cu atenţie. Experienţa e cea care contează cel mai mult. Spiritualitatea nu stă în ceea ce faceţi, ci mai degrabă în cum faceţi. Nu există reflectare mai clară a adevăratei voinţe decât experienţa personală. Aşa cum spunea Aleister Crowley, citându-l pe Rabelais în cartea sa *Liber al vel Legis*, "Să faci ceea ce vrei va fi adevărata Lege".

[*] Un studiu alergic poate fi făcut zgâriind pielea cu un ac sterilizat şi cu o mostră din planta folosită. Zgârieturile nu trebuie să fie mai mari de 1,5 cm şi nu trebuie să sângereze. Dacă ele provoacă iritaţie în decurs de o oră, probabil că veţi simţi efecte secundare datorate plantei folosite.

STIMULENŢI

DAMIANA

Sacrament de îmbunătăţire şi tonifiere sexuală

Familia : Turneraceae
Denumire botanică : *Turnera diffusa*
Sinonime : Damiana mexicană
Localizare geografică : Zonele tropicale din cele două Americi, mai ales Texas şi Mexico. Se recoltează şi în Africa.
Habitat : Creşte în sol uscat; are nevoie de soare.
Descriere botanică : O tufă scundă cu frunze ovale, mai largi la vârf. Frunzele sunt moi, verzi-deschis pe partea exterioară şi fine pe cea interioară, cu excepţia câtorva peri pe margini. Florile sunt galbene, crescând câte una din axila frunzelor, urmate de o capsulă monocelulară despărţită în trei. Floarea are miros aromat şi gust amar.

ISTORIC

Multe femei din Mexic au descoperit că o ceaşcă de ceai de damiana, băută cu o oră înainte de relaţia sexuală, le ajută să trăiască mai intens actul sexual. Se crede că are efect tonifiant asupra organelor genitale şi sistemului nervos. Ceaiul este foarte eficient în combinaţie cu nuca de palmier pitic *(Serenoa repens)* în proporţie de 1 : 1.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Frunza conţine 0,2 – 0,9 % ulei volatil, 14 % răşină, aproximativ 3,5 % tanin, 6 % amidon şi o substanţă amară numită damianin.

EFECTE PRIMARE

Este un afrodisiac uşor, produce o stare euforică ce durează cam o oră şi jumătate.

MOD DE PREPARARE

În cartea sa *A Manual of Sex Magic (Manual de magie sexuală),* Louis J. Culling descrie prepararea unai băuturi de damiana : se iau două linguri cu vârf de frunze uscate de damiana şi se fierb în apă (o ceaşcă) cinci minute. Se răceşte, se strecoară şi se bea seara. Culling recomandă să se bea încontinuu două săptămâni pentru rezultate semnificative.

FOLOSIRE RITUALĂ

Mai jos vi se oferă o reţetă foarte bună de stimulent afrodisiac din damiana : păstraţi 30 g de frunze de damiana în ½ litru vodcă timp de cinci zile. Decantaţi lichidul, strecuraţi-l şi filtraţi-l printr-un filtru de cafea conic, de hârtie. Păstraţi frunzele îmbibate cu alcool în 0,375 litru de apă distilată sau de izvor alte cinci zile. Lăsaţi lichidul să se decanteze, strecuraţi-l şi filtraţi-l ca înainte, apoi încălziţi-l la 75,5˚C şi dizolvaţi-l în jumătate de ceaşcă cu miere. Amestecaţi extractul alcoolic cu cel din apă şi lăsaţi combinaţia să stea o lună de zile, timp în care se limpezeşte şi se depune un strat de sediment. Acesta nu este dăunător, dar dacă doriţi puteţi strecura lichidul prin tifon. Pentru rezultate optime beţi unul sau două pahare din stimulent în fiecare seară. Are un gust delicios.

Mici cantităţi din această băutură sunt excelente în orice ritual orientat către magie sexuală. Deşi nu i se cunoaşte compoziţia chimică, damiana poate fi folosită ca plantă sacramentală de îmbunătăţire şi tonifiere sexuală.

ATENŢIE ! Folosirea excesivă pe perioade lungi este toxică pentru ficat.

Damiana poate produce un fum plăcut, dacă este fumată cu o pipă cu apă. Iată un amestec cumoscut sub numele de Yuba Gold, pentru un efect de mare intensitate:

4 părţi frunză de damiana
4 părţi gura-lupului
½ parte lobelia
4 părţi floarea-patimilor
1 parte frunză de mentă

FLOAREA-PATIMILOR

Sacrament pantru fumul de întâmpinare din ritual

Familie : Passifloraceae (Familia florii-patimilor)
Denumire botanică : *Passiflora incarnata*
Sinonime : Grenadille, viţa-patimilor
Localizare geografică : Originară din Virginia, sudul şi vestul Floridei, Texas şi Indiile de Vest. Acum se cultivă în toată lumea.
Habitat : Sol afânat, bogat şi uscat.
Descriere botanică : Este o plantă agăţătoare cu cârcei păroşi. Frunzele au de la trei la cinci lobi, margini frumos crestate şi flori albe, solitare, cu corolă purpurie, albastră sau albă în mijloc. Fructul copt este oval şi portocaliu. Boaba conţine multe seminţe iar miezul cărnos din interior este dulce şi comestibil.

ISTORIC

Denumirea de floarea-patimilor, din latinescul *passiflora*, provine de la conexiunea simbolică dintre aranjamentul anatomic şi numeric al florilor şi elementale crucificării, patimile lui Iisus Cristos. Coroana frumos tăiată din mijlocul inflorescenţei seamănă cu coroana de spini; petalele şi sepalele simbolizează apostolii.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Harmină şi alcaloizi înrudiţi. Este numită sedativ psihic. Izomerul de harmalină a fost experimentat în maladia Parkinson. Este un inhibitor foarte puternic de oxid de monoamină (vezi Yohimbe, **ATENŢIE !**).

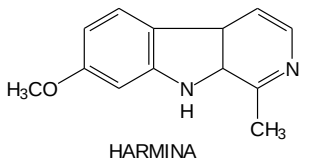

HARMINA

EFECTE PRIMARE

Când este fumată, are loc un efect foarte uşor şi de scurtă durată. Acţionează atât ca sedativ, cât şi ca tranchilizant. În cantităţi mai mari acţionează mai mult ca halucinogen.

MOD DE PREPARARE

De obicei se fumează în combinaţie cu damiana, gura-lupului şi izmă sau mentă pipărată (pentru aromă). (Vezi supra, reţeta de Yuba Gold).

FOLOSIRE RITUALĂ

Alchimia are un număr de faţete interesante. Prin simbolism, elemente variate sunt clasificate într-un sistem de calităţi. Îmbinând aceste calităţi în mod corespunzător, se creează noi elemente. Un exemplu ar fi îmbinarea căldurii focului cu umiditatea din apă, astfel producându-se un aer cald şi umed. Alt exemplu, mai actual este următorul : "Deşi persoana nu mai ţinuse prelegeri înainte, era extraordinară, pentru că avea entuziasm şi cunoştinţe despre tema prelegerii".

Imaginaţia este unul din cei mai importanţi indicatori ai realităţii. Este partea creativă ce ne permite să supravieţuim şi să "progresăm". Luând imaginaţia în serios, depăşind nivelul simplei fantezii personale, ea tinde să se structureze în modele arhetipale majore. Cheia e sincronismul. Folosind tabelele de corespondenţă (*Liber 777*, de exemplu), pentru a proiecta şi crea arhetipul, se obţine o realitate exactă. Nu trebuie să separăm ştiinţa şi tehnologia de contextul religios.

Extracţia alcaloizilor poate fi considerată un proces alchimic. Folosiţi alcool etilic sau orice băutură alcoolică. Cantitatea obţinută este de aproximativ un gram de alcaloizi harmali amestecaţi la un kilogram din plantă. Asta înseamnă doze foarte multe – şi mult simbolism !

ATENŢIE ! Alcaloizii harmala sunt puternici inhibitori de oxid de monoamină. (Vezi Yohimbe, **ATENŢIE !**)

Ceaiul de floarea patimilor este un excelent remediu împotriva durerilor de cap şi insomniei

NUCA DE PALMIER

Sacrament stimulent în timpul călătoriilor lungi sau al muncii manuale

Familia : Palmaceae (Familia palmierului)
Denumire botanică : *Areca catechu*
Plante sinonime : Nuca de areca, pinang, siri, supari (din India) şi ping lang (din China)
Localizare geografică : India, Malaezia, Polinezia şi Insulele Pacificului de Sud
Habitat : Sol afânat, cu ploi multe
Descriere botanică : Un copac cățărător subţire, ce creşte înalt de peste 20 de metri, în mediu cald, dar umbros. Are trunchiul inelat, de obicei tras pe spaliere sau araci. Limbul frunzei creşte lat de 90 cm, având multe ace şi nervuri.

ISTORIC

În 1930 s-a estimat că în India erau cel puţin 20 de milioane de oameni care mestecau nuca de palmier. O ramură de palmier produce aproximativ 250 de seminţe sau nuci pe an şi se cultivă milioane de astfel de palmieri. Este unul din cei mai populari copaci din lume, deşi puţine popoare occidentale au auzit de el. Frunza se transformă în hârtie de răsucit tutun sau alte plante. Mestecarea regulată şi îndelungată a nucii lasă pete roşii-inchis pe gură, gingii şi dinţi. Consumatorii asiatici sunt foarte mândri de aceste pete.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Arecolina, un ulei volatil, este scoasă din nucă cu salivă şi var (oxid de calciu). Frunza conţine chavicol, alilpirocatechină, chavibetol şi cadinenă.

ARECOLINA

EFECTE PRIMARE

Amestecaţi 0,5 g de var stins (oxid de calciu hidratat) cu o nucă de palmier, de preferinţă într-un recipient semipudrat. Ţineţi nuca la marginea gurii, ca foaia de tutun, timp de două ore, scuipând saliva din când în când.

Datorită efectelor primare ale arecolinei, nuca este foarte bună pentru munci manuale. Acest stimulent al sistemului nervos central (SNC) animă călătoria, deoarece influenţează percepţia temporală. Este perfect pentru călătoriile din week-end la prietenii de la ţară sau pentru ceremonialuri de cultivare a pământului.

FOLOSIRE RITUALĂ

Tehnica malaeziană de folosire a nucii de areca este combinarea unei nuci pisate cu praf sau gumă de acacia malaezian (*Acacia catechu*), o priză de var stins şi un amestec de nucşoară, cardamon sau curcuma pentru aromă. Amestecul se răsuceşte într-o frunză din viţa de betel (*Piper chavica betel*).

Aceste bucăţi de betel se vând pe străzi, în pieţe drept bomboane de ciocolată (fără control guvernamental curent).

ATENŢIE ! Excesul de arecolină provenit din abuzul sau mestecarea nucilor de palmier necoapte, care conţin ulei în cantităţi mai mari, poate cauza ameţeală şi diaree. Consumul prelungit duce, de asemenea, la deteriorarea dinţilor şi a ţesuturilor moi din gură.

Nuca de palmier este considerată un afrodisiac, pentru că stimulează energia disponibilă şi alungă indispoziţia. Este folosită frecvent în India, ca şi cafeaua sau ţigările.

CEAIUL MORMON

Stimulent sacramental pentru îmbunătăţirea respiraţiei

Familia : Gnetaceae

Denumire botanică : *Ephedra nevadensis*

Sinonime : Ceai indian (din America), popotillo, ceaiul deşertului

Localizare geografică : Originară din sud-vestul Statelor Unite şi Mexic. Varietatea de ephedra folosită în prezent în majoritatea preparatelor comerciale este *Ephedra gerardiana*, cunoscută de obicei sub denumirea de *ma huang*. Se importă direct din China. Două varietăţi similare, *E. equisentina* şi *E. sinica*, se află în nordul Chinei, de la Sinkian la provincia Hopen şi mai la nord, spre Mongolia îndepărtată.

Habitat : Preferă deşerturile şi povârnişurile muntoase aride, bine secate.

Descriere botanică : Planta are atât flori bărbăteşti cât şi flori femeieşti. Cele bărbăteşti, cu stamine, se găsesc pe mâţişori, cele femeieşti, cu pistiluri, cresc pe o ramură cu două frunze, susţinute de tulpiniţe axilare crescând de pe tulpina principală. Fructul are două capsule, asemănătoare cu un pistil, ce conţin fiecare câte o sămânţă zemoasă de formă conică. Ramurile sau tulpinile sunt subţiri şi drepte, cu frunze mici, semănând cu solzii de pe tulpină.

ISTORIC

Ephedra chinezească se foloseşte în medicină de peste cinci mii de ani. În 2700 înainte de Cristos, Shen Mung, părintele medicinii chinezeşti, a folosit rădăcinile şi ramurile uscate ca decongestionant în tratarea guturaiului, răcelii, durerii de cap şi a febrei. Numele chinezesc al plantei este *ma huang*.

Unele varietăţi de ephedra s-au introdus într-o băutură fermentată şi s-au folosit de către preoţii vedici şi zoroastrieni în ritualuri lunare tantrice.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Ceaiul mormon conţine ephedrină, d-norpseudoephedrină şi tanin. Ephedrina produce majoritatea efectelor stimulării sistemului nervos simpatic.

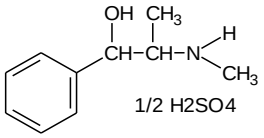

SULFAT DE EPHEDRINA (MA HUANG)

Ma huang produce un efect de patru ori mai intens decât ceaiul mormon, pentru că pseudoefedrina are acţiune vasculară mai redusă, dar menţine efectul bronhic. O livră (450 g) din *ma huang* şi o livră de ceai mormon au acelaşi preţ.

EFECTE PRIMARE

Este un stimulent şi decongestionant puternic. Presiunea arterială poate înregistra o creştere moderată; pulsul şi randamentul cardiac se măresc. Bronhiile sunt relaxate şi dilatate.

MOD DE PREPARARE

Tehnica folosită de chinezi este fierberea apei într-un recipient mare. Se pun 30 sau 60 g de ceai mormon (sau *ma huang*) în apa ce fierbe şi se acoperă. Se fierb cinci minute, după care se opreşte focul. Trei sau patru ceşti de ceai produc efectul dorit.

FOLOSIRE RITUALĂ

În China, respiraţia este considerată izvorul vieţii. Orice plantă care uşura respiraţia era considerată sacrament. Într-un ritual simplu de astăzi se foloseşte *ma huang* şi balsamul tigrului (unguent cu camfor).

Planta se lasă pe aragaz câteva zile ca să aibă loc fermentaţia. De obicei apa se fierbe cel puţin o dată pe zi. După a patra zi infuzia devine foarte tare şi este considerată un stimulent. Respiraţia se uşurează prin aplicarea balsamului pe buza de sus şi inhalarea vaporilor de *ma huang*. După cinci minute de inhalare, beţi trei sau patru ceşti de ceai. Evident că surplusul de energie rezultat este legat direct de o respiraţie mai relaxată.

ATENŢIE ! Consumat în exces, ceaiul poate cauza pierderea elasticităţii vaselor de sânge şi a bronhiilor. De asemenea, ceaiul mormon şi ephedra chinezească provoacă ameţeli, nervozitate şi insomnie dacă sunt folosite îndelungat. Ele nu trebuie consumate în caz de tensiune ridicată, boli de inimă, diabet sau probleme cu tiroida.

Ephedrina este mult utilizată în cazuri de astm, pentru a produce dilatarea bronhiilor. Epenephedrina şi empirinul cu codeină conţin ephedrina drept activant de bază.

GUARANA

Sacrament de post

Familia : Sapindaceae
Denumire botanică : *Paulinia cupana*
Sinonime : Panela supana, cocotier brazilian şi uabano
Localizare geografică : America de Sud, mai ales nordul şi vestul Braziliei şi Venezuela.
Habitat : Jungla tropicală

Descriere botanică : O tufă cățărătoare cu frunze compuse divizate. Florile sunt galbene, în ciorchine deschis. Fructul, sub formă de capsulă tricelulară, conţine seminţe asemănătoare cu castanele sălbatice mici. Seminţele galbene au culoarea pielii şi se pot separa uşor de fruct după ce se usucă. Ele se spală şi se prăjesc şase ore înainte de folosire.

ISTORIC

În Statele Unite problemele greutăţii corporale opresc de la dietă, obişnuinţe şi tipicuri de alimentaţie. Un exemplu îl constituie cele trei mese zilnice tradiţionale.

O veche legendă chinezească povesteşte că, odată, Dumnezeu i-a cerut Zeului-Bou să-i spună omului că trebuie să mănânce numai o dată la trei zile. Zeul-Bou era cam uituc şi, din întâmplare, i-a spus omului că trebuie să mănânce de trei ori pe zi – de aici mitul celor trei mese zilnice.

Asta înseamnă de nouă ori mai multă mâncare decât îi era necesară omului şi nu exista nici o cale de a produce această cantitate. Drept pedeapsă, Dumnezeu l-a transformat pe zeu în vită de povară, ca să-l slujească pe om şi să-l ajute să producă uriaşa cantitate de hrană. Astăzi, boul este considerat animal sacru în majoritatea ţărilor răsăritene.

Alimentaţia şi conştiinţa hranei au devenit atât de importante astăzi, încât regimul alimentar dobândeşte un aer de ceremonial.

Guarana a fost mai întâi folosită de Quaramis, un trib de indieni din America de Sud, pentru boli intestinale. Au folosit-o şi minerii brazilieni ca leac preventiv în multe afecţiuni. Cu toate acestea, guarana este în general unul din ingredientele de bază ale unei băuturi de regim preferate în Brazilia.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Guarana intră în grupa purinelor metilate, conţinând 5% cafeină, de trei ori mai mult decât cafeaua obişnuită. Este considerată cea mai puternică metilxantină care există natural. Are compoziţia chimică a cafeinei, teinei şi cocainei şi aceeaşi acţiune fiziologică.

Alte purine metilate sunt :

1. Cafeaua. Obţinută din *Coffea arabica*, un arbust arăbesc; boabele conţin 1-2% cafeină.
2. Ceaiul. Obţinut din *Camelia sinensis*, un arbust asiatic; frunzele conţin 2-4% cafeină, teobromină şi teofilină.
3. Cacaoa. Obţinută din *Theobroma cacao* (arborele de cacao), ciocolata aztecă; boabele conţin aproximativ 2% teobromină şi urme de cafeină şi teofilină.
4. Maté. Obţinut din *Ilex paraguariensis*, un arbust din America de Sud; conţine 2,5% cafeină.
5. Kola. Obţinută din *Cola nitida*, boabe africane; conţin 3% cafeină.

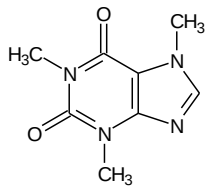

CAFEINA

EFECTE PRIMARE

Guarana este un stimulent. Accelerează simţurile, sporeşte vigilenţa, scade pulsul, taie pofta de mâncare şi este utilă în călătorii lungi la volan sau în perioade lungi de muncă.

MOD DE PREPARARE

Sămânţa de guarana se pisează cu pisălogul în mojar sau se macină cu maşina de cafea. Preparaţi-o ca şi cafeaua, folosind boabele măcinate de mai multe ori. Se recomandă două boabe la ceaşcă. Praful poate fi introdus în capsule şi înghiţit.

FOLOSIRE RITUALĂ

Seminţele de guarana se recoltau în octombrie, se măcinau, se amestecau cu făină de manioc, apoi cu apă, formând o pastă uscată la soare. Pasta era deseori modelată sub formă de beţişoare şi uscată deasupra flăcării. Nu există nimic mai bun ca energizant şi stimulent şi reduce apetitul.

Conform multor tradiţii, corpul fizic este considerat un templu, oglinda fidelă a stării de spirit, reflectând fericirea sau nefericirea unei persoane. În majoritatea societăţilor, postitul este privit de multă vreme drept una din cele mai frumoase modalităţi de a uni mintea cu trupul. Guarana poate fi utilizată ca plantă sacramentală de practică pentru a dobândi control conştient asupra corpului fizic prin tehnica postitului. Consideraţi următorul program ca un exerciţiu :

1. În prima lună postiţi o zi pe săptămână, aleasă la întâmplare, dar respectată cu stricteţe. Aceasta presupune să nu mâncaţi nimic, beţi doar apă sau ceai (cu guarana). Ţineţi un jurnal al concepţiilor psihologice.
2. În a doua lună postiţi două zile – nu consecutiv – în fiecare săptămână.
3. În a treia lună adăugaţi încă o zi de post tot la două săptămâni. Observaţi schimbările din psihologia dumneavoastră. Stabiliţi-vă propriul program. Notaţi şi tonusul „templului" (corpului) dumneavoastră.

Cafeina accelerează metabolismul şi reduce pofta de mâncare.

ATENŢIE ! Consumarea îndelungată sau excesivă a guaranei afectează cantitatea de zahăr din sânge, ceea ce provoacă nervozitate, insomnie şi posibilă dependenţă psihică.

Guarana poate fi folosită ca tonic nervos în mahmureală, dureri de cap în timpul menstruaţiei şi nevralgie.

ARBORELE DE COLA

Sacrament stimulent al energiei sexuale şi împotriva oboselii

Familia : Sterculiaceae (Familia arborelui de cacao)
Denumire botanică : *Cola nitida*
Arbori sinonimi : Cola
Localizare geografică : Originar din vestul Africii, în special din Ashanti de nord şi Sierra Leone
Habitat : Lângă matca fluviilor din jungla tropicală
Descriere botanică : Un arbore care creşte înalt de 12-18 metri, cu frunze lungi de 15-20 cm, ascuţite la ambele capete. Are flori galbene, cu pete roşu-închis. Fructul maro-gălbui este împărţit în şapte, din care una până la trei părţi au seminţe plate şi lungi de 4 cm.

ISTORIC

Seminţele de cola au devenit ingredient în Coca-cola după ce legea a interzis cocaina. Astăzi, nici măcar sămânţa de cola nu mai e utilizată în această „teribilă băutură americană". Totuşi, încă se mai consumă ca băutură în Jamaica şi Brazilia, calitatea esenţială fiind aceea de stimulent sexual.

Seminţele sub formă de praf sunt foarte folosite drept condiment de către băştinaşii din Africa, Indiile de Vest şi Brazilia. O bucăţică de sămânţă este mestecată înainte de masă pentru uşurarea digestiei şi îmbunătăţirea aromei alimentelor consumate ulterior. Praful de seminţe se aplică şi pe tăieturi.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Sămânţa de cola conţine 3% cafeină, ca şi teobromină şi colanin (o glucocidă), plus tanin şi amidon. Cafeina stimulează toate compartimentele sistemului nervos central, mai ales cortexul cerebral şi centrul medular. Colaninul este o sursă de carbohidraţi, „combustibilul" necesar pentru energia corpului. Această combinaţie de teobromină şi colanin asigură arderea grăsimilor şi carbohidraţilor. De asemenea reduce arderea nitrogenului şi fosforului din corp.

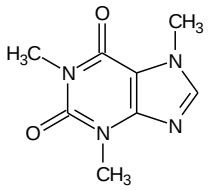

CAFEINA

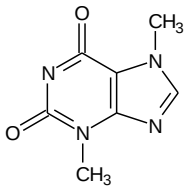

THEOBROMINA

EFECTE PRIMARE

Stimulează şi valorifică energia musculară şi nervoasă; este considerat un stimulent foarte puternic.

MOD DE PREPARARE

Metoda recomandată pentru ingestie este o lingură de praf din sămânţă de cola. Se poate adăuga puţină miere, deoarece este destul de calcaroasă. O altă metodă este de a introduce praful în capsule numărul 00, deşi nu va avea acelaşi efect asupra stomacului. Se consumă astfel doar din cauza gustului.

FOLOSIRE RITUALĂ

Majoritatea conceptelor iniţiale de magie a sexului provin din primele tradiţii Hindu ale Tantrei. Tantricii credeau că sexul conţine o energie care ar putea schimba lumea fizică. (Implicaţiile psihologice sunt discutate la ciupercile psilocibe, folosire rituală.)

Energia psihosexuală este elementul principal din culisele magiei contemporane occidentale, unicul şi cel mai puternic alterant emoţional aflat la îndemână ce poate fi stăpânit, deoarece constituie temelia Tantrei. O metodă care duce la utilizarea energiei sexuale începe cu recunoaşterea şi apoi depăşirea prejudecăţilor sexuale restrictive. Primul punct de unde se porneşte e cultivarea conştiinţei gonadale intense prin contractarea conştientă a pelvisului. La aceasta se ajunge prin contracţii şi relaxări deliberate ale muşchilor anali şi uretrali.

Două exerciţii recomandate de John Mumford în *Sexual ocultism (Ocultismul sexual)* se aplică în yoga tantrică de mii de ani în India şi Orientul Mijlociu. Exerciţiile acestea speciale pot fi un ritual de intensificare a orgasmului.

EXERCIŢIUL UNU: pentru controlarea ejaculării şi orgasmului (Muladhara Bandha).

Exerciţiul presupune o închidere pelviană prin contracţie care începe de la muşchii anali, întinzându-se către organele genitale. Senzaţia concretă a ocluziunii anale este cea pe care o simţiţi la clismă sau când opriţi eliminarea materiilor fecale din intestin. Iată cum procedaţi:

1. Aşezaţi-vă drept pe scaun într-o poziţie confortabilă cu palmele pe coapse.
2. Concentraţi-vă atenţia în regiunea anală. Începeţi prin a conştientiza scaunul, care exercită o presiune de jos în sus asupra şezutului. Focalizaţi-vă atenţia către anus.
3. Umpleţi-vă plămânii pe jumătate cu aer, înghiţiţi şi ţineţi-vă respiraţia.
4. Contractaţi încet anusul în timp ce vă opriţi respiraţia. Nu respiraţi.
5. Femeile trebuie să-şi întindă regiunea pelviană înainte, de la anus, până simt un spasm distinct în buzele vaginale. Bărbaţii trebuie să-şi întindă pelvisul înainte, de la anus, până simt un impuls clar în testicule.
6. Relaxaţi acum total pelvisul. Inspiraţi şi expiraţi adânc.

7. Repetaţi de zece ori acest exerciţiu când îl executaţi prima oară. Creşteţi treptat numărul repetiţiilor până la cincizeci de fiecare dată.

Avantajele exerciţiului sunt următoarele:

1. Strânge pereţii vaginali destinşi ai femeii şi reduce tendinţa ejaculării premature la bărbaţi.
2. Trimite un flux de sânge în sistemul urogenital.
3. Întăreşte muşchii anali, ceea ce previne şi chiar vindecă hemoroizii şi alte afecţiuni anale.
4. Trezeşte Muladhara chakra.

EXERCIŢIUL DOI: Pentru creşterea potenţei erectile şi sensibilitatea clitorică (Vajroli Mudra).

Acest exerciţiu presupune închiderea sfincterului uretral, cu care opriţi fluxul de urină în mijlocul urinării. Ca un pas preliminar, beţi câteva pahare de apă sau bere pe stomacul gol. Într-o oră goliţi vezica. La urinare exersaţi oprirea şi reţinerea urinei cel puţin de douăsprezece ori în timp ce se goleşte vezica. Iată cum procedaţi:

1. Aşezaţi-vă drept într-o poziţie confortabilă, cu palmele pe coapse.
2. Concentraţi-vă atenţia asupra sfincterului uretral. Acesta se află sub clitoris la femei şi la baza penisului la bărbaţi.
3. Umpleţi-vă plămânii pe jumătate cu aer, înghiţiţi şi ţineţi-vă respiraţia.
4. Contractaţi orificiul uretral exact cum aţi opri urinarea. În acelaşi timp apăsaţi partea de jos a abdomenului ca şi cum aţi încerca să absorbiţi organele genitale în pelvis. Relaxaţi-vă şi repetaţi exerciţiul cât de mult posibil, în timp ce vă ţineţi respiraţia. Lăsaţi excitaţia sexuală să aibă loc.
5. Opriţi contracţia, relaxaţi abdomenul, inspiraţi şi apoi expiraţi adânc.

Femeia poate verifica dacă execută corect exerciţiul introducând unul sau două degete în vagin în timpul derulării acestuia. La o executare corectă, contracţiile determină vaginul să strângă degetele.

Bărbatul poate executa exerciţiul stând gol în faţa oglinzii, uitându-se dacă capul penisului se mişcă sau se ridică uşor la fiecare contracţie.

Avantajele exerciţiului sunt următoarele:

1. Dezvoltă sensibilitatea clitorisului la femei şi potenţa erectilă la bărbaţi.
2. Trimite un flux sanguin în sistemul urogenital.
3. Întăreşte sfincterul uretral, vindecând incontinenţa urinară.
4. Trezeşte Svadhisthana chakra.

Muladhara Bandha trebuie urmată de Vajroli Mudra în fiecare zi, începând cu zece exerciţii din fiecare. Adăugaţi încă cinci exerciţii zilnic în fiecare săptămână, până ajungeţi la şaizeci pe zi.

Aceste exerciţii dezvoltă capacitatea de presiune pelviană la bărbaţi şi captivitatea pelviană la femei, lucru care măreşte sensibilitatea şi controlul ambelor sexe în timpul relaţiei sexuale.

ATENŢIE ! Consumul abuziv de cafeină pe perioade lungi poate reduce funcţiunea sexuală. Poate cauza şi nervozitate, insomnie şi dependenţă.

Sămânţa de cola este clasificată ca stimulent nervos şi adevărat afrodisiac. Se poate utiliza şi pentru a reduce apetitul.

DEPRESIVI

LOBELIA

Sacrament folosit în ritualuri ale fumatului

Familia : Lobeliaceae (sau Campanulaceae)
Denumire botanică : *Lobelia inflata*
Sinonime : Tutun indian
Localizare geografică : În toate regiunile Statelor Unite

Habitat : Câmpii, păduri şi pajişti

Descriere botanică : Lobelia este o plantă anuală, originară din America de Nord, găsită pe păşuni şi câmpii cultivate. Tulpina dreaptă şi rigidă creşte înaltă de la 15 la 90 cm şi este păroasă, cu sevă lăptoasă. Frunzele sunt subţiri, verzi-deschis, de formă ovoidală, păroase, pe margini cu dinţi neascuţiţi, ca de ferăstrău. Numeroase floricele albastre care cresc în teci sub formă de spini sunt aranjate în succesiune în vârful tulpinii. Fructul e o capsulă ovală bicelulară cu multe seminţe mici şi maro.

ISTORIC

În America de Nord, lobelia a pătruns în medicină în 1785. Cutler, în relatările sale despre plante, afirmă că, atunci când frunzele erau mestecate, ele "produceau ameţeală şi dureri de cap cu stare de agitaţie". Tribul Penobscot din estul Americii de Nord folosea lobelia ca tutun la începutul secolului al XIX-lea. O specie similară era fumată de populaţia Mapuche din Chile pentru efectul narcotic, specie numită de ei *tuba* sau *tutunul diavolului*.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Alcaloizii activi sunt lobelina, lobelanidina şi norlobelanidina. Deşi nu se cunoaşte că aceşti alcaloizi ar avea efecte halucinatorii, d-lobelina este un stimulent al carotidei.

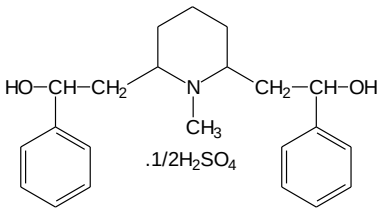

SULFAT DE LOBELINA (NIKOBAN)

EFECTE PRIMARE

Când se adaugă cantităţi mici la o ţigară şi se fumează, efectul este o uşoară euforie. Acţionează ca stimulent şi relaxant în acelaşi timp. Cantităţile mai mici tind să acţioneze ca stimulent, cele mai mari ca sedativ. Are efecte asupra stării de spirit.

MOD DE PREPARARE

Se adaugă numai o priză în ceaiul opărit, care e de preferat să fie de mentă sau de muşeţel. Consumată ca atare, lobelia este foarte puternică.

FOLOSIRE RITUALĂ

Tradiţia socială de a pregăti o pipă pentru musafiri este destul de obişnuită chiar şi astăzi. Scopul: un anume fel de siguranţă creată acolo unde toată lumea stă şi se organizează ca grup. Ritualul diferă de la o generaţie la alta. În tradiţia nativă americană, căuşul pipei este aşezat întotdeauna cel mai aproape de centrul cercului, fiind înmânat de la dreapta la stânga. Gazda e cea care întotdeauna umple prima pipa.

Pentru a fuma un amestec excelent cu lobelia, vezi reţeta de Yuba Gold.

ATENŢIE ! Chiar fumată în cantităţi normale, lobelia poate provoca greaţă, vomă şi tulburări ale circulaţiei.

Lobelia este considerată unul dintre cei mai buni expectoranţi din plante, ca şi un emetic puternic.

GURA LUPULUI

Sacrament pentru calmarea nervilor

Familia : Labiatae (Familia mentei)

Denumire botanică : *Scuttellaria laterifoli*

Sinonime : Buruiana-câinelui, pimpineaua albastră

Localizare geografică : Coasta de est a Statelor Unite, de la Connecticut spre sud către Florida şi până spre vestul îndepărtat, în Texas. Se găseşte şi în Europa.

Habitat : Plantă naturală ce creşte în locuri umede, pe pajişti, în şanţuri şi pe lângă lacuri. Înfloreşte în iulie şi august.

Descriere botanică : O plantă perenă cu rizom mare, poros şi galben care dezvoltă o tulpină ramificată, înaltă de 30-90 cm. Frunzele cresc în perechi opuse sus pe tulpină, au margini dinţate ca ferăstrăul şi vârful ascuţit. Florile cresc de pe axilă şi au corolă bilabiată; sunt albastre sau albastru-violacee.

ISTORIC

Vechii specialişti în ierburi au numit această plantă "scullcap"[*], pentru că florile au formă asemănătoare craniului uman. Este cunoscută şi sub numele de buruiana câinelui sau buruiana nebunului, fiindcă vindecă hidrofobia. Călăuza specialistului în stabilirea modului de folosire a unei plante ca gura-lupului a fost denumită "doctrina semnelor". S-au luat în considerare forma şi culoarea frunzelor şi florilor, fiind un indiciu al felului în care organele corpului uman reacţionează la medicamentele preparate cu aceste plante.

1. Roşul este culoarea sângelui. S-a ajuns la concluzia că plantele cu flori roşii acţionează asupra sângelui. După cele indicate de cercetarea actuală, plantele cu flori roşii sunt bogate în fier necesar hemoglobinei din sânge. Un exemplu este trifoiul roşu.
2. Albastrul este o culoare liniştitoare, de calmare. Plantele cu flori albastre sunt bogate în potasiu şi în fosfor, minerale ce ajută creierului şi sistemului nervos. De exemplu gura-lupului, valeriana şi verbina.
3. Galbenul trimite la fiere; deci, plantele cu flori galbene abundă în sodiu, mineralul asociat cu secreţiile ficatului şi cu digestia. Exemplele sunt păpădia, rostopasca şi dracila (măcrişul spinos), toate având rădăcina galbenă şi toate fiind remedii dovedite pentru stomac, ficat, vezica biliară şi tulburări intestinale.

Literatura plantelor prezintă gura-lupului drept cel mai bun medicament în boli nervoase, care a fost descoperit până acum.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Componenţii activi include scutelarina – un ulei volatil, o glucocidă amară, acid tanic, grăsime, zahăr şi celuloză.

EFECTE PRIMARE

Gura-lupului este un tranchilizant puternic. Fumată, ea produce efecte foarte liniştitoare pentru minte şi nervi şi ar trebui luată în toate stările de teamă, când apare confuzia mintală şi incapacitatea de concentrare.

MOD DE PREPARARE

Lăsaţi 30 g de gura-lupului în jumătate de litru de apă foarte fierbinte timp de douăzeci de minute. Beţi trei-patru cești, pentru a obţine efectele cele mai puternice.

[*] scullcap (engl.) – bonetă, scufie (n. tr.)

FOLOSIRE RITUALĂ

Tehnicile din yoga tantrică au fost aplicate în mod tradiţional pentru autodezvoltare, folosind conceptul dual masculin-feminin ca sursă de energie. Există un număr de tehnici în acest sistem care pot fi aplicate pentru a vindeca fizic indispoziţiile, de la infecţii urinare la tulburări mentale. Ritualul descris mai jos este un exerciţiu de vindecare, ce funcţionează numai dacă are loc vizualizarea puternică necesară.

1. Beţi ceai de gura-lupului.
2. Bărbatul şi femeia stau faţă în faţă goi, aşezaţi într-o poziţie foarte confortabilă.
3. Femeia stă cu mâinile în poală. Bărbatul îşi pune mâna dreaptă deasupra capului femeii şi stânga pe stomacul ei.
4. Bărbatul vizualizează un glob luminos, alb şi mare, ce iese din capul femeii. Globul coboară în capul lui, prin mâna dreaptă, apoi în corpul femeii şi iese afară prin mâna lu stângă. Această energie este apoi vizualizată ca circulând în corpul bărbatului prin mâna lui dreaptă şi iarăşi prin corpul femeii, descriind o traiectorie circulară.
5. Femeia vizualizează energia coborând în propriul corp. Pe urmă o dirijează către locul care trebuie vindecat, ales înainte de începerea ritualului. Când simte energia în locul respectiv, ea incantează o dată AUM.
6. După ce femeia a terminat incantaţia, cuplul repetă ritualul, inversând rolurile. Bărbatul nu incantează AUM, până nu simte o energie mai puternică decât femeia în locul ales; când o simte, incantează o dată AUM.
7. După ce bărbatul a terminat incantaţia, repetă ritualul şi femeia incantează din nou AUM numai când simte o energie mai intensă decât prima oară.
8. Ritualul se repetă de patru sau cinci ori, până când fiecare cade pe spate extenuat. Apoi se poate face dragoste moderat.

Dacă acest exerciţiu se repetă în fiecare noapte timp de o săptămână, şansele de vindecare sunt nelimitate.

ATENŢIE ! Nu se recomandă ca gura-lupului să fie folosită în combinaţie cu alte tranchilizante farmaceutice. Este ea însăşi foarte puternică, iar compoziţia ei chimică încă nu a fost determinată suficient.

Gura-lupului alungă durerile de cap și ușurează somnul intermitent.

RĂDĂCINA DE VALERIANĂ

Sacrament de relaxare şi masaj al muşchilor

Familia : Valerianaceae
Denumire botanică : *Valeriana officinalis*
Sinonime : Rădăcină de vandal
Localizare geografică : Emisfera nordică – America, Anglia şi în special Europa.
Habitat : Zone cu climă temperată, lângă apă. Malul râurilor şi câmpii irigate; păşuni aride; soare.
Descriere botanică : Plantă perenă înaltă de 60-120 cm, având rizom galben-maroniu cu tuberculi, din care creşte o tulpină goală pe dinăuntru, dreaptă şi brăzdată, cu frunze în aşezare opusă, asemănătoare cu penele şi cu dinţi ascuţiţi. Florile sunt mici, adunate în ciorchini în vârful tulpinii, de culoare roz spre roşcat, uneori albe.

ISTORIC

Rizomul uscat şi rădăcinile acestei plante au fost de mult folosite drept calmant pentru nervi, antispasmodice şi remediu împotriva isteriei şi altor tulburări nervoase. S-au folosit în ciclul menstrual, în vindecarea durerilor interne şi a rănilor exterioare. Fiartă cu lemn-dulce, răşini şi seminţe de anason, rădăcina s-a folosit ca expectorant pentru flegmă în tuse puternică şi congestie pulmonară.

Are un miros foarte neplăcut, de picioare nespălate. Totuşi, pisicile preferă această plantă celei numite minta-mâţei; pernele pe care dorm pot fi umplute cu ea.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Planta conţine mai mulţi alcaloizi şi glucocide, ca şi corpuri răşinoase şi un ulei volatil galben-maroniu. Uleiul este similar cu cel din valium. Conţinutul total de alcaloizi este numai de 0,1% şi cuprinde mai ales chatimină şi valerină. Uleiul volatil conţine esteri de acid formic, acetic, butiric şi valeric, de borneaol, pinenă şi camfan. Expunerea la aer duce la descompunerea uleiului.

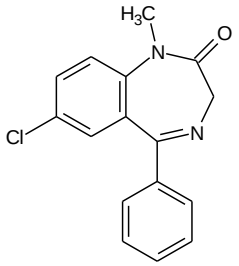

VALIUM

Se pare că uleiul excită sistemul cerebrospinal, încât capul şi coloana vertebrală devin locuri excelente pentru masaj.

EFECTE PRIMARE

Relaxant al muşchilor şi tranchilizant uşor. Creează senzaţia de plutire în aer.

MOD DE PREPARARE

Deoarece uleiurile volatile se evaporează la temperaturi destul de joase, introduceţi rădăcina în apa care nu fierbe şi ţineţi-o douăzeci de minute. Asiguraţi-vă că aţi acoperit oala, pentru ca uleiul să nu se evapore. Cantităţile obişnuite sunt de o lingură de rădăcină de valeriană la o ceaşcă de apă, adică aproximativ echivalentul a 10 mg de valium.

FOLOSIRE RITUALĂ

Masajul este una dintre puţinele şi cele mai importante terapii de vindecare. Vizualizarea lui *chi* – „forţa vieţii" – este o metodă validă de a deplasa energiile curative în corp. Se consideră că forţa vieţii provine din măduva spinării, mişcându-se fie în jos, spre picioare şi ieşind prin vârful degetelor, fie în sus, pe spate, de-a lungul braţelor şi ieşind apoi printre degete. În toate tehnicile de masaj care aplică vizualizarea lui *chi* există câteva reguli de bază :

1. Odată ce atingeţi corpul, masajul trebuie să plece întotdeauna de la şira spinării, sau în sus, ieşind prin degetele mâinilor, sau în jos, ieşind prin degetele picioarelor. Dacă începeţi să masaţi gâtul, atunci trebuie să vizualizaţi energia eliminându-se prin braţe şi prin degetele de la mână. Nu trebuie să masaţi spre spate. Fluxul şi direcţia lui *chi* sunt foarte importante.
2. Ţineţi o mână pe corpul partenerului (dacă vă întindeţi după ulei, de exemplu). Odată ce aţi atins corpul, continuaţi masajul până când energia se elimină prin picioare sau mâini.
3. În final mâinile dumneavoastră vor obosi şi vor amorţi. După ştiinţa medicală convenţională, le-aţi tensionat de prea multă folosire. Practicienii chinezi cred, totuşi, că în asemenea situaţii pur şi simplu aţi preluat energia nervoasă de la partener şi aţi adus-o în propria dumneavoastră aură. Tehnica lor, de a-şi scutura ambele mâini, descărcând excesul de

energie nervoasă în aer, este funcţională. Vă uşuraţi degetele tensionate iar partenerul simte eliminarea definitivă a energiei nervoase.

4. Cu cât vizualizaţi mai mult deplasarea energiei, cu atât mai vibrantă este experienţa masajului pentru pertener. El (sau ea) va simţi energia literalmente – până în punctul în care va fi surprins(ă) cu adevărat !
5. Masajul piciorului şi al urechii este mai important decât al gâtului şi al spatelui. În ureche sunt mai multe puncte meridiane decât în tot restul corpului. Urechea simbolizează corpul în poziţie fetală. Şi piciorul simbolizează corpul în întregime. Învăţând reflexologia, puteţi vindeca organele interne ale corpului printr-un masaj corect al picioarelor.

ATENŢIE ! Dacă fierbeţi rădăcina de valeriană în apă, se pierde uleiul, rămânând doar un miros neplăcut. Deşi lichidul miroase urât, gustul se va îmbunătăţi adăugând izmă pipărată sau mentă şi miere. Rădăcina poate fi măcinată şi pusă în fiole.

Valeriana se poate administra cu încredere copiilor care adorm greu. Relaxează muşchii şi induce somnul natural. Pentru copiii peste zece ani, puneţi ¼ dintr-o linguriţă la o ceaşcă de ceai.

NARCOTICE

SALATA SĂLBATICĂ

Sacrament pentru vise pline de viaţă

Familia : Compositae (Familia florii-soarelui)
Denumire botanică : *Lactuca virosa*
Sinonime : Opiu de lăptucă şi lopiu
Localizare geografică : Sudul şi centrul Europei şi Statele Unite.
Habitat : Câmpii afânate, bogate şi bine asanate. Trebuie plantată toamna târziu. Are nevoie de umezeală.
Descriere botanică : Este o plantă bienală cu tulpina rotundă, cu multe frunze, înaltă de 60 cm – 2 m. Tulpina este dreaptă şi netedă, verde-pal, uneori cu pete purpurii. Frunzele de jos sunt numeroase şi lungi de 45 cm. Frunzele din vârf sunt mici, puţine şi cresc alternativ, cu limb bilobat îmbrăţişând tulpina. Vârfurile au codiţa scurtă şi multe flori de un galben deschis. Fructul e un oval negru cu o aripioară largă de-a lungul marginii, ce se îngustează spre vârful alb, cu smocuri de peri argintii.

ISTORIC

Tradiţional, planta era uscată şi fumată astfel. S-a folosit ca sedativ în stări de nervozitate, fiind considerată, totodată, ca extrem de stimulativă pentru vise. A fost deseori utilizată de băştinaşii din America de Nord, care fumau răşina uscată sau seva plantei. Ei tăiau vârful florilor, adunau seva ce se scurgea şi apoi o lăsau să se usuce la aer. Procesul se repeta tot la două săptămâni, tăind puţin câte puţin din vârful rămas.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Frunza conţine un suc lăptos din 0,2% lactucin, 50% lactucerol, acid lactic, cauciuc, un ulei volatil şi manită, plus o concentraţie mare de nitraţi. Ingredientul activ e lactucarina, cunoscută şi ca opiu de salată sălbatică. Aceste elemente apar şi în salata de grădină, dar în grad mai mic faţă de cea sălbatică.

EFECTE PRIMARE

Analgezic şi narcotic uşor. E un sedativ care determină o activitate alfoidă mai degrabă decât un somn adânc. (Vezi Laurul, Efecte primare). Cele mai multe vise au loc în timpul somnului cu mişcări oculare rapide, o stare caracterizată de activitate alfoidă redusă.

MOD DE PREPARARE

Cea mai uşoară metodă este uscarea frunzelor şi rădăcinilor şi fumatul lor într-o pipă mare. Tehnica generală comercială constă în încălzirea (nu fierberea) frunzei în apă cel puţin opt ore şi îndepărtarea lichidului. Lactucarina intră în soluţie cu apa. Deasupra recipientului se aduce o lampă electrică, iar cu un evantai se elimină apa din extract. Se obţine o substanţă cleioasă negricioasă, care se fumează cel mai bine cu o pipă cu apă la flacără fierbinte. Substanţa cleioasă se modelează sub forma unor mingi mici şi se sigilează în plastic pentru prevenirea uscării. Cu cât e mai fierbinte flacăra, cu atât este mai tare şi substanţa.

Cantitatea obişnuită este de aproximativ 30 g de frunză de salată sau aproximativ ½ până la un gram de extract de persoană.

FOLOSIRE RITUALĂ

Şcolile de Tantra din nordul Indiei au o metodă populară de purificare internă cunoscută sub numele de *shank prakshalana*. Ritualul este potrivit în special pentru structurile chimice cu opiu. Tehnica ajută la curăţarea aproape completă a tractului gastrointestinal; mai mulţi litri de soluţie salină trec din gură prin numeroasele vilozităţi ale tractului intestinal şi apoi se elimină prin anus.

Trecerea şi eliminarea fluidului sunt însoţite de stări speciale ce strâng stomacul şi răsucesc intestinul. Iniţial se adaugă bhang (se poate folosi şi opiul de salată sălbatică) în apa shank prakshalana, ceea ce creează starea de transă dorită, pe măsură ce procesul de purificare depăşeşte nivelurile stării trupeşti.

Sectanţii Hopi cred că stările de vis provocate conţin mai multă informaţie despre realitate decât starea conştientă, de veghe. Ei pun un accent atât de puternic pe vise, încât ele sunt înregistrate pentru conţinutul de informaţii şi discutate zilnic la dejun. Fumat înaintea somnului, opiul de salată sălbatică sporeşte dinamismul viselor. O idee bună este păstrarea unui jurnal al viselor, citit cel puţin o dată pe săptămână.

Notă : E posibil să apară detalii esenţiale, care ajută la controlarea stărilor şi a atitudinilor conştiente. Funcţia principală a viselor este de a îmbina experienţele noi sau recente cu cele trecute, pentru a da naştere unor noi atitudini care afectează direct viitorul prin proiecţie şi inhibiţie. Noile atitudini prezintă limite şi posibilităţi. De aceea, dintr-un anumit punct de vedere, pot fi privite ca dând naştere viitorului.

Ar trebui petrecută mai multă vreme în acea treime a vieţii noastre, pe care cei mai mulţi dintre noi o neglijează. C.G. Jung scria în *Collective Works (Opere complete) :*

„Cel care nu se cunoaşte pe sine, nu poate cunoaşte pe alţii. Şi în fiecare din noi e un altul, pe care nu-l cunoaştem. El ne vorbeşte în vise şi ne spune cât de diferit ne vede faţă de cum ne vedem noi. Când, deci, ne găsim într-o situaţie nouă fără soluţie, el poate uneori să aprindă o lumină care ne schimbă radical atitudinea – chiar dacă acea atitudine ne-a condus la situaţia dificilă."

ATENŢIE ! Medicina homeopatică recomandă ca oricine suferă de tulburări stomacale, mai ales de ulcer, să nu consume nici un fel de salată. Toate salatele, chiar şi cea de grădină, conţin un produs de opiu, care învelește peretele stomacului şi reduce procesul digestiv, reprimând şi apetitul sexual.

PELINUL

Sacrament folosit la lichiorul de după ritual

Familia : Compositae (familia florii-soarelui şi a ochiului-boului)
Denumire botanică : *Arthemisia absinthium*
Sinonime : Absintul şi ghimbirul
Localizare geografică : În toată lumea, din Statele Unite până în Siberia
Habitat : Pe marginea drumului, locuri pustii şi lângă mare
Descriere botanică : Este o plantă perenă păroasă susţinută de o rădăcină lemnoasă care dezvoltă multe tulpini înalte de 60-120 cm. Tulpinile sunt albicioase, acoperite peste tot de peri mătăsoşi. Frunzele sunt şi ele păroase, asimetrice. Florile discului sunt mici, tubuloase, galben-verzui, aranjate pe o tulpină floral dreaptă şi cu frunze. Frunzele şi florile au gust amar şi miros caracteristic.

ISTORIC

Această specie este numită Artemisia, după Artemis, numele grecesc al Dianei, zeiţa lunii. Următoarele rânduri au fost găsite într-o traducere veche din *Herbarium of Apuleius (Ierbarul lui Apuleius) :*

„Despre aceste plante, pe care noi le numim artemisia, se spune că Diana le-a găsit şi a dat puterile lor şi arta lor tămăduitoare lui Chiron centaurul; mai întâi el a făcut o doctorie din ele şi apoi le-a numit după Diana, Artemisa, adică Artemisia.”

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Abisintina (o guaranolidă dimerică) este agentul principal; sunt prezente anabsintina şi thujone (un ulei volatil). Anabsintina apare ca analgezic narcotic în aceeaşi grupă cu codeina şi dextrometorfan hidrobromură (Romilar).

EFECTE PRIMARE

Analgezic şi narcotic. Calmează partea medulară a creierului, cea care simte durerea şi spaima.

MOD DE PREPARARE

Planta este fie fumată, fie preparată ca lichior. Absintina se poate extrage cu alcool şi apă.

FOLOSIRE RITUALĂ

Se poate obţine un lichior delicios din 30 g de pelin (preferabil din flori) puse în jumătate de litru de coniac, ţinut şase săptămâni. Tinctura obţinută se combină cu pernod sau lichior de anason pentru a obţine absintul clasic. Acesta este un excelent lichior de băut după masă sau după un ritual, când toată lumea este obosită emoţional.

ATENŢIE ! Consumarea în exces pe perioade lungi a lichiorului duce la dependenţă şi slăbiciune. Ingerarea uleiurilor volatile ca tinctură poate cauza tulburări gastrointestinale şi convulsii datorate conţinutului de thujone.

HALUCINOGENI

TRESTIA MIROSITOARE (OBLIGEANA)

Sacrament stimulator folosit ca tonic pentru alungarea oboselii

Familia : Araceae (Familia rodului-pământului)

Denumire botanică : *Acorus calamus*

Plante sinonime : Rogoz dulce, iris dulce, mirt dulce, bachh (din India), racha (vedică) şi shih-ch'ang pu (chinezească)

Localizare geografică : Europa, Asia şi China. America de Nord, din Nova Scotia la Minnesota, la sud de Florida şi Texas

Habitat : Bălţi, marginile râurilor şi lacurilor. Se găseşte de obicei printre papură şi alte specii de stânjenel.

Descriere botanică : O plantă perenă asemănătoare cu stânjenelul, cu rizom orizontal târâtor, lung de 150 cm. Se deosebeşte de stânjenelul propri-zis prin marginile creţe ale frunzelor şi mirosul lor aromat, când sunt sfărâmate. Frunzele sunt enziforme (în formă de sabie), lungi de 60-180 cm; un lujer striat creşte de la baza frunzelor exterioare, purtând un „spadix" gros, plin de floricele galben-verzui.

ISTORIC

Trestia-mirositoare se foloseşte de peste două mii de ani de către vrăjitorii Moso din Yunnan, China şi de către practicanţii medicinei Ayurveda ca remediu în bronşită, astm şi febră. În China, ea este consumată contra constipaţiei şi umflăturilor. Walt Whitman a scris 45 de balade sub titlul „*Calamus*" *(„Trestia")* în volumul său *Leaves of grass (Fire de iarbă):*

(Pentru că trebuie să schimb soiul – acestea nu trebuie să fie frunze gânditoare, ci frunze ale bucuriei.)

Rădăcini şi frunze care nu seamănă cu altele, numai cu ele…

„Calamus 13"

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Uleiul volatil de trestie conţine substanţele psihoactive azaronă şi β-azaronă. Acestea sunt precursori non-aminici ai TMA-2, o fenetilamină de zece ori mai puternică decât mezcalina.

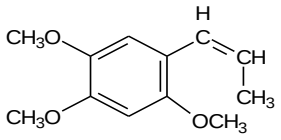

1,2,4-TRIMETOXI-5-PROPIONIL BENZEN (AZARON

O altă posibilă sursă de azaronă este morcovul sălbatic din Asia centrală *(Caucasus carota)*. În organism, azarona se transformă în TMA-2 prin aminizarea ce se petrece la scurt timp după ingerare.

EFECTE PRIMARE

Este un stimulent atunci când se consumă o rădăcină uscată lungă de 5 cm şi halucinogen când rădăcina e mai lungă de 25 cm.

MOD DE PREPARARE

Metoda preferată este consumarea rădăcinii crude. Ea seamănă bine cu ghimbirul uscat, atât la gust cât şi la structură. Limba amorţeşte după ce se mestecă rădăcina patru minute. O reţetă comună de tonic este fierberea a 30 g de rădăcină de trestie în jumătate de litru de apă. Se bea zilnic înainte de masă. Azarona se transformă mai repede în TMA-2 pe stomacul gol. Cu trecerea vremii se strică şi după doi ani nu mai trebuie folosită, deoarece azarona nu mai are efect.

FOLOSIRE RITUALĂ

Trestia a fost unul din componentele cu care i s-a poruncit lui Moise să se frece pe corp, când se apropie de tabernacol:

„Domnul a vorbit lui Moise şi a zis: „Ia din cele mai bune mirodenii, cinci sute de sicli de smirnă foarte curată, jumătate, adică două sute cincizeci de sicli, de scorţişoară mirositoare, două sute cincizeci de sicli de trestie mirositoare, cinci sute de sicli de casia, după siclul sfântului locaş, şi un hin de untdelemn de măsline. Cu ele să faci un untdelemn pentru ungerea sfântă, o amestecătură mirositoare, făcută după meşteşugul făcătorului de mir; acesta va fi untdelemnul pentru ungerea sfântă." " (Exodul 30, 22-25).

Caracteristicile psihoactive ale azaronei în cantităţi mici creează efectul unui stimulent. În populaţia Cree din Canada se obişnuieşte ca cei de peste 40 de ani să mestece regulat trestie în cantităţi mici, ca remediu împotriva oboselii. Cantităţi mai mari se folosesc drept stimulent mintal la iniţierea unui băiat în stadiul de războinic.

ATENŢIE ! Unele experimente demonstrează că administrarea cantităţilor mari produce tumoare la şobolani. Faţa de greutatea şobolanului, cantitatea este totuşi astronomică. Nu s-au depistat efecte negative la cei din populaţia Cree, care consumă calamus zilnic. De fapt, par să fie chiar foarte sănătoşi.

În timpul marii crize economice, rădăcina de trestie era mestecată în loc de tutun în Anglia. Ea taie pofta de nicotină, din cauza gustului de ghimber şi a aminizării care se produce.

RĂDĂCINA DE GALANGAL

Sacrament uşor halucinogen

Familia : Zingiberaceae (Familia ghimbirului)
Denumire botanică : *Kaempferia galanga*
Sinonime : Maraba, rădăcină de catar, rădăcină de China, de India şi de colică
Localizare geografică : Africa tropicală, India, sudul Chinei şi vestul Malaeziei
Habitat : De obicei în regiuni ierboase deschise
Descriere botanică : O plantă netedă, fără tulpină, care creşte înaltă de 150 cm; frunzele dunt de forma unor lame întinse pe orizontală. Inflorescenţă în formă de spic; flori albe, cu vinişoare adânci şi roşii. Rizomul este din bucăţi ce seamănă cu ghimbirul, sunt maro-roşcate în exterior şi se închid la culoare spre interior.

ISTORIC

Există însemnări vagi atestând că maraba este folosită ca halucinogen de către populaţiile băştinaşe în zone diferite din Noua Guinee. Rizomul de galangal, bogat în ulei volatil, este un foarte apreciat condiment şi un medicament popular în regiunile tropicale asiatice. În Filipine, de exemplu, când este amestecat cu uleiuri, este folosit sub formă de cataplasmă aplicată pe furuncule pentru a le face să coacă. Are un lung istoric al aplicaţiilor medicale.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Uleiul volatil din rizom are componente neidentificate. Rizomul este un ingredient în băutura cu ghimber din Anglia. Experienţa personală indică prezenţa unor alcaloizi interesanţi.

EFECTE PRIMARE

Efect uşor, dar clar halucinogen.

MOD DE PREPARARE

Se mănâncă toată rădăcina, aproximativ 7,5 cm de persoană, sau se adaugă o lingură de rădăcină tăiată în bucăţi mici la o ceaşcă de apă caldă, care se bea după ce se răceşte.

FOLOSIRE RITUALĂ

Personajele din filmul *The Valley, obscured bz the clouds (Valea, ascunsă de nori,* muzica de Pink Floyd) mănâncă rădăcină de galangal în diferite scene.

Aleister Crowley foloseşte galangal în formula sa de tămâie de Abremelin în *Liber Aleph* III-23 Tămâia se utilizează în *Liber Samekh*, un ritual desemnat „cunoaşterii şi conversaţiei" cu îngerul păzitor sfânt.

Planta galangal este stimulatoare şi aromatică, asemănătoare cu ghimbirul. Iată în continuare o reţetă de parfum:

8 părţi ulei de scorţişoară
4 părţi ulei de mir
2 părţi ulei de galangal
7 părţi ulei de măsline

KAVA KAVA

Sacrament de întâmpinare a musafirilor şi prietenilor

Familia : Piperaceae (Familia piperului)

Denumire botanică : *Piper methysticum Forst.*

Sinonime : Kowa, awa, yagona, kowa kowa, wati, ava, piper ava şi piper ameţitor.

Localizare geografică : Polinezia, Insulele Sandwich şi insulele din Marea Sudului.

Habitat : Planta creşte mai înaltă de 30 m peste nivelul mării în regiuni umede muntoase, răcoroase sau păduri umede. Creşte des şi peste 6 m acolo unde vara temperatura este de 38-44°C şi are lumină solară destulă.

Descriere botanică : Un tufiş înalt de câţiva metri, cu frunze cordate şi spice foarte scurte crescute de la baza peţiolului, acoperite dens cu flori. Tulpina are două ramificaţii şi este pătată. Din plantă se foloseşte rizomul superior, amidonat, cu miros plăcut, dar gust amar şi înţepător.

ISTORIC

Kava kava are un istoric cu implicaţii religioase şi spirituale. Următoarea legendă din Samoa prezintă esenţa relaţiei omului cu soarele, cerul, apa şi pământul, precum şi cu „fiinţa divină" sau eul nemuritor şi ciclul vieţii. Legenda încorporează mariajul alchimic al focului, vântului, apei şi pământului cu alter-ego-ul spiritual.

Ui, o fată de mare frumuseţe, a fost oferită Soarelui în timpul ceremonialului său anual. El a fost atât de mulţumit, încât a luat-o de soţie. Mai târziu i-a dat voie să se întoarcă printre ai ei, ca să nască. Ui a fost trimisă în zbor prin cer şi a pierdut copilul. Însă fetusul a plutit pe apă şi a fost îngrijit de un crustaceu. Băieţelul, Tagaloa Ui, a crescut şi i-a învăţat pe muritori cum să prepare kava şi să respecte ceremonialul.

Pava, primul muritor participant la ceremonial, avea un fiu care a râs văzându-l pe tatăl său că mestecă şi scuipă materialul pregătit. Tagaloa Ui, supărat de lipsa de respect, l-a tăiat în două pe fiul

lui Pava. Apoi i-a arătat celui din urmă cum trebuie procedat corect. Pava i-a oferit băutura lui Tagaloa Ui care, în loc să bea, a turnat jumătate pe corpul copilului mort, spunând „soyva" (viaţă) şi înviindu-l.

Legenda face şi astăzi parte din ceremonialurile kava ale locuitorilor din Samoa.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Componenţii activi din kava sunt şase alfa-pirone răşinoase: kavaina ($C_{14}H_{14}O_3$), dihidro-kavaina, metisticina ($C_{15}H_{14}O_5$), dihidrometisticina ($C_{15}H_{14}O_3$) şi dihidroyanginina. Nici un component nu este solubil în apă decât emulsionat. Sunt solubili în alcool, ulei şi alţi solvenţi graşi, inclusiv sucurile gastrice.

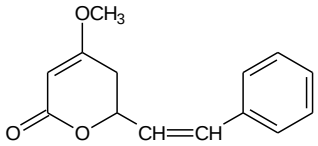

KAVAINA

EFECTE PRIMARE

Cantităţile mici produc efecte euforice; cele mai mari – relaxare extremă, letargie şi în final somn. Nu reduce dinamismul stării mentale. Deseori apar halucinaţii vizuale şi auditive ce durează două sau trei ore, fără efecte negative. Când se foloseşte prima dată, efectele ei nu sunt remarcate. Luată regulat, kava amorţeşte gura.

MOD DE PREPARARE

Partea din plantă aflată imediat sub suprafaţa solului creşte groasă de 7,5-12,5 cm în doi şi jumătate – patru ani. După şase ani, rădăcina va cântări 9 kg; după douăzeci de ani, 45 kg. Când s-a recoltat planta, rizomul se răzuieşte, se taie în bucăţi şi se usucă la soare pe tăvi.

Tradiţia spune că din rădăcină se face ceai. Componenţii solubili în apă fiind eliminaţi, ceaiul acţionează ca un tonic, un stimulent uşor. Dacă este mai întâi mestecată, scuipată într-un bol şi amestecată cu lapte de nucă de cocos, se elimină în emulsie răşini narcotice mai tari. Pentru efecte maxime, se amestecă 30 g de kava cu 300 g lichid (apă sau, preferabil, lapte de cocos), două linguri de ulei de cocos sau de măsline şi o lingură de lecitină. Se amestecă până când lichidul capătă un aspect lăptos. Este suficient pentru una sau două persoane.

Răşinile pot fi extrase cu alcool izopropil (pentru frecţii) în baie fierbinte. Solventul se elimină prin evaporare. Dizolvaţi din nou, într-o cantitate suficientă de coniac, rom, votcă sau miere. Este o metodă mai bună, pentru că alcoolul transportă repede răşinile în sistem.

FOLOSIRE RITUALĂ

Istoricul şi compoziţia chimică a kavei demonstrează că virtuţile ei euforice sunt cel mai bine împărţite cu musafiri speciali sau prieteni. Narcoticul afectează centrii „senzoriali" care generează sentimentele faţă de cei implicaţi în ritual. Aşadar, kava se foloseşte ca sacrament la întâmpinarea musafirilor deosebiţi şi a prietenilor. Următorul ritual este recomandat pentru efecte maxime :

1. Kava sau extractele din kava trebuie puse în cele mai frumoase pahare (sau ceşti din nucă de cocos, dacă aveţi) şi servite musafirilor celor mai onoraţi. Cel care poartă ceaşca o ţine la nivelul taliei, cuprinzând-o cu degetele mari şi cu arătătoarele.
2. El ridică ceaşca la frunte când ajunge în centrul încăperii. Apoi se opreşte la un metru în faţa musafirilor, ţine ceaşca în palma dreaptă şi-şi coboară mâna dreaptă cu stânga. Când oferă ceaşca musafirilor, ţine mâna stângă la spate. În timp ce musafirii beau, el se întoarce în mijlocul camerei.
3. Musafirul ia ceaşca cu ambele mâini, toarnă puţină kava pe podea şi spune : „Fie ca cei care ne păzesc să fie cu noi astăzi". Apoi ridică ceaşca şi spune „Viaţă". Toţi ceilalţi spun : „Să fie binecuvântat". Pe urmă îşi bea porţia dintr-o sorbitură. Sunt serviţi şi ceilalţi; primesc ceaşca în linişte şi-i beau conţinutul deodată.

4. Dacă un musafir acceptă kava, dar nu o bea toată, restul trebuie aruncat înainte de a da ceaşca înapoi.

5. După ce au băut toţi, musafirul principal spune : „Ceremonialul s-a terminat. Vasul va fi atârnat împreună cu ceaşca şi strecurătoarea". Apoi se servesc mâncăruri uşoare şi petrecerea începe.

ATENŢIE ! Mestecarea permanentă distruge în cele din urmă smalţul dinţilor. Consumarea continuă şi excesivă a rădăcinii proaspete cu alcool creează dependenţă şi, după câteva luni, are ca efect îngălbenirea pielii, ochi injectaţi şi vedere slăbită, extenuare, diaree, erupţii şi piele tare, ulceroasă. Dacă se renunţă la kava, simptomele dispar în două săptămâni.

Kavaina are şi alte calităţi anestetice de suprafaţă, asemănătoare cu cele ale alcaloizilor din cocaină. Pe Insule (Pacificul de sud), frunzele de kava se aplică pe tăieturi şi vânătăi pentru a grăbi vindecarea. Componenţii plantei au activitate antibacteriană împotriva bacililor gonococi şi coliformi.

YOHIMBE

Sacrament al dragostei pentru căsătorie păgână sau relaţie sexuală

Familia : Rubiaceae (Familia garantei)
Denumire botanică : *Coryanthe yohimbe*
Sinonime : Pausinystalia, yohimba, yohimbehe şi johimbe
Localizare geografică : Vestul tropical al Africii, mai ales Congo şi Camerun.
Habitat : Jungla; altitudine joasă
Descriere botanică : Un copac mare, înalt de 10-15 m. Frunzele sunt lungi de 7,5 – 12,5 cm, ovale şi lunguieţe. Seminţele au aripioare.

ISTORIC

Cele mai multe triburi vorbitoare de bantu folosesc, conform tradiţiei, aşchiile interioare ale scoarţei ca stimulent şi afrodiziac, dar numai în ritualuri de împerechere. Despre aceste orgii se ştie că durează până la cincisprezece zile, dozele de yohimbe fiind sporite gradual.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Constituenţii activi sunt yohimbina, yohimbilina şi ajmalina, toate fiind alcaloizi pe bază de indoli. Yohimbina, alcaloidul principal, poate apărea şi ca clorhidrat, ceea ce o face mai uşor asimilabilă prin membranele mucoase (inhalată) sau când se aplică sub limbă.

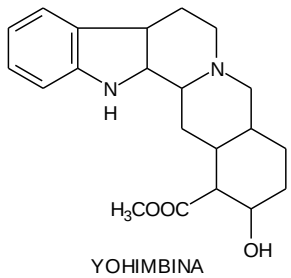

YOHIMBINA

Yohimbina şi yohimbilina trebuie să reacţioneze cu acidul clorhidric în sucurile digestive ca să devină solubile şi uşor asimilabile în organism. Yohimbina clorhidrat e cunoscută şi sub denumirea de chebrachină.

EFECTE PRIMARE

Yohimbe acţionează atât ca stimulent al sistemului nervos central, cât şi ca halucinogen uşor. Yohimbina este un alcaloid simpatomimetic de tipul indolului, cu proprietăţi colinergice şi adrenergice. De asemenea, inhibă serotoninul, produs chimic de „fin reglaj" al creierului.

Primele efecte sunt o vlăguire letargică a membrelor şi puţină agitaţie. Se simt frisoane pe şira spinării, însoţite de ameţeală şi greaţă. MDA produce o reacţie şi un efect asemănătoare. Apare o senzaţie de relaxare mintală şi fizică şi un fel de ameţeală urmată de halucinaţii auditive şi vizuale. Sunt afectaţi ganglionii spinali, provocând erecţia la bărbaţi. Efectele durează de la două la patru ore.

MOD DE PREPARARE

Există mai multe metode de a prepara yohimbe. Cea tradiţională este de a fierbe apă pentru două cești de fiecare persoană. Apoi se adaugă 30 g yohimbe şi se lasă la fiert aproape patru minute. Se dă flacăra mică şi se fierbe aşa douăzeci de minute. Lichidul se strecoară şi se soarbe cu o oră înainte de timpul când se doreşte să apară efectele. Dacă se adaugă 1000 mg de acid ascorbic (vitamina C), ceaiul de scoarţă va face reacţie pentru a forma yohimbină şi yohimbilină ascorbat, formulele solubile ale celor doi alcaloizi. Ei sunt mai eficienţi în această stare, fiind asimilaţi mai repede în corp, şi tind să reducă posibila senzaţie de greaţă. E recomandabil să nu se mănânce şi să nu se bea nimic cu 18 ore înainte de a consuma yohimbe.

A doua metodă este cu mult mai eficientă. Pentru o singură persoană, se lasă 30 g de aşchii de yohimbe în alcool etilic sau orice băutură alcoolică (ginul sau vodca sunt bune) timp de opt ore. Se strecoară aşchiile şi se toarnă lichidul într-o tavă de prăjitură, lăsând alcoolul să se evapore. Se dă drumul la cuptor (70-120°C) pentru a se grăbi evaporarea. Cantitatea rămasă, 1-1,5 g, va fi yohimbină clorhidrat. Ea poate fi inhalată sau pusă sub limbă. Efectele sunt mai pronunţate, iar reacţia are loc în 10-12 minute, deci mai puţin de o oră.

FOLOSIRE RITUALĂ

Yohimbe este planta sacramentală cea mai frumoasă ce se poate folosi la o ceremonie de căsătorie păgână. În timp ce creştinismul foloseşte dualitatea bine/rău, păgânismul extrage energie din dualismul masculin/feminin. Un fel de altar păgân este aranjat trăgând un cerc pe pământ, destul de larg ca să-i cuprindă pe toţi participanţii la ceremonial. Altarul se aşază în mijlocul cercului şi pe el se aduc o cădelniţă şi şase lumânări; o lumânare în fiecare colţ (nord, est, sud şi vest), iar două lumânări rămân pe altar în timpul ritualului. Mirii aleg un tablou care şi el este pus pe altar, împreună cu o baghetă, de obicei o ramură de salcie împodobită. Tabloul şi materialul baghetei sunt alese de miri.

Ritualul de căsătorie se desfăşoară cel mai bine pe lună nouă, când energia (soma) se scurge în interior mai degrabă decât în exterior. Pentru acest tip de ritual, altarul este plasat, după tradiţie, în partea de est a zonei ritualice.

Toate lumânările sunt albe, în general, iar tămâia are mirosul unei flori alese de miri.

Un antic obicei celtic cere ca mireasa să poarte un voal sau o plasă şi o haină roşi sau stacojie. Cei doi sosesc cu cadouri de la unul pentru celălalt. Ele sunt depuse pe altar înainte de ceremonial. Trebuie aduse prăjituri şi vin pentru petrecerea care urmează. Inelele de logodnă se pun pe baghetă şi se dau preotului sau preotesei înainte de ritual. La început, preotul (sau preoteasa) aprinde lumânările şi tămâia. Ei doi stau împreună cu spatele la altar (şi cu faţa spre vest), preoteasa în dreapta preotului. Acesta ridică mâna dreaptă şi spune:

Fie ca locul acestui ritual
să fie sfinţit în faţa zeilor.
Pentru că ne-am adunat aici într-un ritual al dragostei
dintre doi oameni care-şi vor uni mâinile
--------- şi --------- , veniţi în faţă
şi staţi aici înaintea noastră
şi înaintea zeilor naturii.

Bărbatul şi femeia păşesc în faţă, el în dreapta ei. Preoteasa spune :

O, fiinţe ale Aerului, Veniţi cu noi aici.
Cu degetele voastre înţelepte
Strângeţi legăturile dintre cei doi.

O, fiinţe ale Focului, Veniţi cu noi aici.
Daţi iubirii şi patimii lor
Ardoarea voastră atotcuprinzătoare.

O, fiinţe ale apei, Veniţi cu noi aici.
Daţi-le cea mai adâncă dragoste
Şi bogăţie a trupului, a sufletului şi a spiritului

O, fiinţe ale Pământului, Veniţi cu noi aici.
Daţi-le puterea şi statornicia voastră
Atâta vreme cât ei doresc
Să rămână împreună.

Zeiţă Binecuvântată şi Zâmbitor Zeu,
Daţi-le celor din faţa voastră, vă rugăm,
Dragostea perfectă şi Pacea Perfectă a Voastră.
Să fie binecuvântaţi.

Toţi: Să Fie Binecuvântaţi.

Preotul ia bagheta cu inelele şi o ţine de un capăt cu mâna dreaptă în faţa lui; preoteasa ţine celălalt capăt cu mâna stângă. Inelele sunt între ei.

Preoteasa spune :

Puneţi-vă mâna dreaptă
peste baghetă şi peste inelele voastre
(mâna lui peste a ei)

Preotul continuă :

Deasupra voastră sunt stelele
dedesubtul vostru sunt pietrele.
Cum timpul se scurge. Amintiţi-vă…
Dragostea voastră să fie ca o stea de statornică.
Dragostea voastră să fie ca o piatră de neclintită.
Fiţi apropiaţi, însă nu prea apropiaţi.
Fiţi unul al celuilalt, dar fiţi înţelegători.
Aveţi răbdare unul cu celălalt,
căci o să vină furtuni, dar or să treacă repede.
Fiţi darnici cu afecţiunea şi căldura.
Faceţi dragoste deseori şi fiţi voluptuoşi unul cu altul.
Nu vă temeţi şi nu lăsaţi
pe cei neluminaţi să vă tulbure.
Căci Zeul şi Zeiţa sunt cu voi
Acum şi întotdeauna.

Toţi se opresc câteva secunde, apoi preotul spune :

Este dorinţa ta, ---------
să te uneşti cu acest bărbat ?
(Răspuns)
Este dorinţa ta, ---------
să te uneşti cu această femeie ?
(Răspuns)

Acum se schimbă inelele, chiar înainte de cuvintele de sfârşit :

Atunci, fiindcă Zeiţa, Zeul şi
Cei bătrâni sunt martori ai ritualului,
*Eu vă declar căsătoriţi întâia dată !**

* Biserica tuturor popoarelor numeşte „primul bărbat” sau „prima femeie” pe cel dintâi partener sau pe cea dintâi parteneră.

Acum se consumă yohimbe pentru a pecetlui căsătoria şi cuplul se sărută. (Sărutul este numit şi a treia parolă.)

Toată lumea consumă yohimbe. Când s-au deschis cadourile, ritualul se consideră încheiat. Preoteasa ia bagheta şi stinge fiecare lumânare, începând de la nord, în direcţia acelor de ceasornic, şi spunând :

Ritualul nostru se apropie de sfârşit.
O, minunat Zeu şi graţioasă Zeiţă,
fiţi cu noi la despărţire.
Cercul s-a destrămat !

Bucuraţi-vă în continuare de petrecere cu prietenii şi cu yohimbe. Orgasmele vor fi intensificate ! (Vezi ciupercile psilocibe, folosire rituală, pentru tehnica rituală a relaţiei sexuale.)

ATENŢIE ! Yohimbe este in inhibitor oxid de monoamină (OMA). Printre elementele ce pot fi periculoase în combinaţie cu OMA sunt sedativele, tranchilizanţii, antihistaminele, narcoticele şi cantităţile mari de alcool. Oricare dintre ele vor provoca crize de hipotensiune (acută cădere de tensiune). Amfetaminele, cacaoa şi produsele de lăptărie vor cauza crize de hipertensiune (creştere acută a tensiunii). În general se recomandă ca nici un drog să nu fie folosit în combinaţie cu yohimbe sau în următoarele zece ore de la consumarea ei.

Libriumul sau amobarbitolul de sodiu blochează parţial efectele provocate de yohimbe. Planta din India numită răculeţ (Rauwolfia serpentina) conţine şi ea yohimbină şi alcaloizi cu indol. Rauwolfia nu este recomandată, deoarece corpului îi sunt necesare două zile până la două săptămâni ca să transforme reserpina prin metabolism şi nu există nici un control asupra momentului când se va produce efectul. Rauwolfia este foarte periculoasă cu inhibitor OMA.

PĂLĂRIA ŞARPELUI

Sacrament de iniţiere şi dezvoltare spirituală

Familia : Agaricaceae (Familia ciupercilor lamelate)

Denumire botanică : *Amanita muscaria*

Sinonime : Soma, asumer, amrita (denumiri ariene), pong, pank, pongo (denumiri siberiene), bolond gomba (denumire maghiară) şi Narren Schwamm (denumire germană).

Localizare geografică : Originară din Europa, Asia şi America de Nord (regiuni cu climă temperată din emisferele de est şi de vest).

Habitat : Păduri de pin, mesteacăn, fag şi zadă în timpul sezoanelor ploioase (foioase cu lemn tare, conifere, câmpii).

Descriere botanică : Această specie deosebită poate fi găsită pretutindeni; are pălăria între 4 şi 35 cm. Când ciuperca e tânără, pălăria ovoidă e nedezvoltată, crescând însă aproape plată cu vremea. Este roşie spre portocaliu, cu protuberanţe albe, chiar şi mică. Se găsesc amanite şi de alte culori, de la portocaliu la maro-deschis spre galben şi alb, dar aceste specii pot fi otrăvitoare. Lamelele, albe, sunt libere şi spaţiate. Ciuperca tânără are un fel de voal, ce devine un guler alb cu timpul. Sporii sunt elipsoidali, de un alb-lăptos. Tulpina este înaltă de la 4 până la 30 cm şi groasă de la 0,95 la 5,5 cm. Este albă spre gălbui deschis, cu mici smocuri păroase pe marginea tulpinii prinse în pământ de un bulb auriu. Carnea ciupercii este tare şi albă.

ISTORIC

Numele de „fly* agaric" derivă de la ciuperca amanita, din care se face o fiertură ce omoară muştele. Fiind probabil cel mai vechi şi mai larg răspândit halucinogen, amanita se foloseşte de secole întregi ca substanţă ameţitoare sau shamanistică de populaţiile ostyak şi vogul (populaţii fino-ugrice din vestul Siberiei), de chukchi, koryak şi kamchadal din nord-estul Siberiei şi de câteva triburi de băştinaşi americani de pe coasta Pacificului. S-a sugerat că nişte „războinici" antici din Scandinavia, care ucideau periodic în orgii, au înnebunit din cauză că au mâncat pălăria-şarpelui.

Iată o relatare a unui cunoscut obicei al populaţiei koryak :

> Când sărbătoresc ceva, toarnă apă peste câteva din aceste ciuperci şi le pun la fiert. Apoi beau fiertura, care îi îmbată; cu aceste ocazii, cei mai săraci, care nu-şi permit să facă provizii de ciuperci, se postează în jurul colibelor celor bogaţi şi aşteaptă momentul când mesenii ies afară să urineze; ei adună urina într-un vas de lemn şi o beau cu lăcomie, ea încă mai având virtuţile ciupercii consumate; şi astfel se îmbată şi ei.
>
> *Public Health Service Pub. nr. 1645*

Acum 3500 de ani, popoarele ariene au coborât din nord în Valea Indului, în India, aducând cu ele cultul plantei soma (singura plantă cunoscută ca zeificată). Ele adorau această plantă îmbătătoare sfântă, bând un extract din ea la ritualurile religioase. Mai mult de o mie de imnuri au fost compuse şi incluse în textele sacre cunoscute sub numele de *Rig Veda*; dintre ele, 120 erau închinate exclusiv plantei soma. Arienii cunoşteau obiceiul de a bea urina, aşa cum arată citatele următoare:

Ca un cerb, vino aici şi bea !
Bea Soma, cât de mult îţi place.
Dând-o afară din tine zi de zi. O, mărinimosule,
Ţi-ai luat asupra forţa cea mai mare.

VIII 4.10
Rig Veda

Soma, nor de furtună plin cu viaţă,
Muls de lapte şi unt,
Mijlocul cărării; Idee nemuritoare,
Ce se trezeşte la viaţă departe de aici.
Împreună, toţi acei ce au datoria,
Toţi acei binecuvântaţi aduc cinstire Somei.
Cu unduiri curgătoare oamenii umflaţi dau afară Soma.

IX 74.4
Rig Veda

În pântecul Indiei
Soma cea ameţitoare se filtrează

IX 30.3
Rig Veda

Poeţii vedici vorbesc despre trei filtre folosite în prepararea somei :

1. filtrarea luminii soarelui prin ciupercă, aducând cu ea puterile magice din cer;
2. materialul de lână prin care se strecurau sucurile şi
3. corpul omului.

John Allegro, cel care a scris cartea *The Sacred Mushroom and the Cross (Ciuperca sacră şi crucea)*, urmăreşte ciuperca în timp (cu ajutorul inscripţiilor sumeriene din Arcad şi Erech) prin câteva

* fly (engl.) – muscă (n. tr.)

culturi şi descoperă că este un punct central în tradiţia creştină. Un argument solid în favoarea afirmaţiei lui Allegro este o frescă datată aproximativ 1291, descoperită pe zidurile unei biserici părăsite din Plaincourault (la Indre, Franţa), care îi arată pe Adam şi Eva de o parte şi de alta a „pomului vieţii". Pomul este pictat ca o *Amanita muscaria* cu crengi mari şi un şarpe încolăcit pe ea. Fructul oprit din gura şarpelui este, fără îndoială, un măr. Allegro a mai găsit informaţii ce arată că Apocalipsa apostolului Ioan a fost scrisă în întregime sub influenţa somei, a pălăriei-şarpelui.

Cerul de deasupra nu-i nici jumătate din mine.
Oare am băut Soma ?
În strălucirea mea am trecut de cer şi pământ.
Oare am băut Soma ?
O să iau pământul şi-o să-l pun aici sau acolo.
Oare am băut Soma ?

X 119, 7–9
Rig Veda

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Principalii constituenţi toxici sunt muscimolul, un halucinogen CNS, acidul ibotenic – un precursor al muscimolului – şi muscazona.

Acidul ibotenic se decarboxilează uşor şi pierde apă, ca să se transforme în muscimol la 73 – 77 °C. Muscimolul, care nu există în *Amanita muscaria,* este produs probabil în timpul procesului de uscare. Radiaţia ultravioletă a acidului ibotenic are ca rezultat producerea muscazonei.

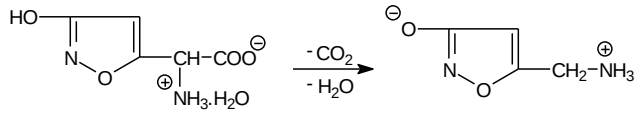

ACID IBOTENIC MUSCIMOL

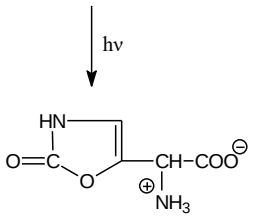

MUSCAZONA

Alţi alcaloizi prezenţi sunt muscaradina şi muscarina. Despre muscarină, un tropan psihoactiv, se credea odată că produce efectul de alterant mintal al ciupercii. Acum se ştie că ea se găseşte în cantităţi relativ mici. Este greu ca molecula aceasta să treacă bariera de sânge a creierului, al treilea filtru al poeţilor vedici.

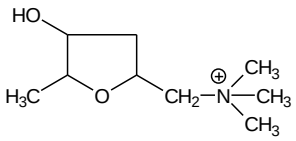

MUSCARINA

EFECTE PRIMARE

Ameţeală, convulsii şi posibil greaţă după jumătate de oră, urmate de amorţirea picioarelor şi un somn uşor de două ore, halucinaţii atât vizuale cât şi auditive. Experimentul durează între patru şi zece ore. Muscarina este un halucinogen extrem de toxic, fiind tropan. Muscimolul este un halucinogen CNS. Acidul ibotenic provoacă înroşirea pielii şi letargie sau somnolenţă.

MOD DE PREPARARE

Ciuperca proaspătă trebuie tăiată vertical în bucăţi de 1,25 cm, încălzite în cuptor la 73 – 77 °C, până se usucă. Muscarina se va evapora aproape cu totul din ciupercă, iar acidul ibotenic se transformă în muscimol. E recomandabil să existe un prieten lângă cel ce experimentează, care să-i vină în ajutor în caz de nevoie. Cantitatea consumată trebuie să fie moderată, o pătrime sau o jumătate dintr-o ciupercă de 20 cm în diametru, până se cunoaşte reacţia organismului. Ciupercile neculese, care s-au uscat în pământ, au, se spune, efectele cele mai tari.

FOLOSIRE RITUALĂ

Soma este considerată hrană spirituală, care ajută la dezvoltarea spiritului. Iniţierea (spiritul dobândeşte o formă nouă) are loc când compoziţia chimică afectează corpul fizic. Este un halucinogen fără comparaţie. Soma este „carnea zeilor", aşadar se foloseşte în ceremonialuri de iniţiere şi dezvoltare spirituală.

La populaţia koryak, femeile prepară ciupercile pentru bărbaţi, umezindu-le, muindu-le în gură şi rulându-le cu mâna sub formă de cârnaţi. Bărbaţii fie le mestecă, fie le înghit cu totul. De obicei se consumă trei ciuperci, una mare şi două mai mici. Uneori se mănâncă zece-douăsprezece, dar asta e deja o doză letală.

Ciupercile se adaugă în supe, în sosuri, în laptele de ren sau în sucul de răchiţele (un fel de coacăze).

Populaţia kamchadal prepară un fel de vin, lăsând să fermenteze un amestec de amanita şi suc de răchiţele.

Arienii, cum descriu imnurile vedice, adunau ciupercile la lumina lunii pline. Apoi storceau sucul, îl strecurau printr-un material de lână, îl amestecau cu apă, lapte, miere sau infuzie de boabe de orz şi îl beau la ritualurile magice şi religioase.

Se poate observa diferenţa magică dintre muscimol şi muscarină: deşi amândouă sunt substanţe halucinogene, provoacă efecte opuse asupra organismului, efecte ce se contracarează reciproc. Una este hrană spirituală, cealaltă otravă pentru corpul fizic.

ATENŢIE ! Deşi muscarina este prezentă în cantităţi mici în *Amanita muscaria*, ea se găseşte în alte specii, inclusiv *Amanita panterina*, o varietate albă spre gălbuie. Recunoaşterea corectă a varietăţilor este foarte importantă.

Antidotul standard al otrăvirii cu muscarină este atropina. Dacă victima a consumat una din varietăţile periculoase de amanită *(Amanita phalloidso, Amanita verosa sau Amanita verna)*, viaţa îi poate fi salvată cu următoarele condiţii :

1. Asistenţă medicală imediată.
2. Administrarea imediată a antitoxinei.
3. Administrarea intravenoasă continuă de glucoză pentru a menţine nivelul de zahăr în sânge, care altfel scade rapid.

Populaţia koryak spune că, dacă s-a înghiţit o cantitate mare de ciuperci (producând presiune în stomac), leacul eficace ar fi două-trei linguri de grăsime, ulei, unt sau untură de animale. Unele triburi cred că ajută şi o înghiţitură de votcă

SĂMÂNŢA DE ZORELE

Sacrament folosit pentru moarte şi renaştere; sporeşte capacitatea de reorganizare a atitudinilor, a modelelor comportamentale şi a idealurilor.

Familia : Convolvulaceae (Familia volburei)
Denumire botanică : *Ipomoea vidacea*
Sinonime : Tliltliltzen, badoh negro, badoh, badungas, la'aja snash, zorele mexicane

Localizare geografică : Creşte din abundenţă pe înălţimile diferite ale Americii de Nord şi Mexic. Alte câteva specii se găsesc în zonele centrale şi tropicale din America de Sud şi în Indiile de Vest.

Habitat : Desişuri umede sau apoase, garduri vii, pe marginile dealurilor şi teraselor.

Descriere botanică : Plantă agăţătoare mare, deseori întâlnită pe copaci scunzi şi garduri; frunze cordate, membranate, lungi între 4 şi 10 cm şi largi de 3 – 7,5 cm. Florile sunt albe şi tubulare, în ciorchini deşi, deschişi. Fructul este o capsulă ovală cu o singură sămânţă, lungă de 1,20 cm.

ISTORIC

S-a spus că seminţele erau folosite de preoţii azteci, împreună cu cenuşa unor insecte otrăvitoare, tutun şi insecte vii, ca unguent pentru corp înaintea sacrificiilor, încât victima să nu se teamă. În ceremonialurile lor, victima voluntară era considerată mai valoroasă decât cea care nu voia să moară, aşa că planta era folosită şi pentru a crea o atmosferă de receptivitate.

Sămânţa era cunoscută şi sub denumirea de tliltliltzen, cuvânt care în limba nahuatl înseamnă „negru", sufixul indicând că era respectată, fiind sacră. Fernandez scria despre seminţele de zorele în 1573, iar o înregistrare spaniolă din 1692 susţine că sămânţa pusă într-o infuzie „îl face pe om să-şi piardă simţurile şi este foarte puternică". S-a spus despre cei care au mâncat sămânţa că „vorbeau cu diavolul, se încredeau în bufniţe şi sugeau sânge".

Astăzi mazatecii macină seminţele şi le pun într-un sac de pânză, pe care îl scufundă în apă rece. Lichidul este foarte puternic şi îi dă lui *curandera* (vindecător) informaţii despre boala de care suferă pacientul. Se foloseşte şi la găsirea obiectelor pierdute.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Componenţii activi sunt amidele acidului d-lisergic şi d-izolisergic, lisergol, chanoclavină, elimoclavină şi ergonovină. Alcaloidul principal este amida acidului d-lisergic, prezent în sămânţă sub forma unei sări, deci solubil în apă, dar nu în eter sau alcool, dacă nu este mai întâi hidrolizat cu 10% soluţie de amoniu. Acest alcaloid este prezent şi în frunze şi în tulpină, dar în concentraţii mai scăzute.

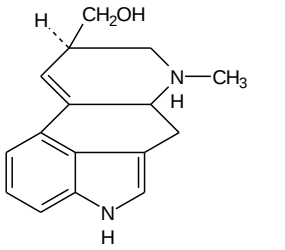

LISERGOL

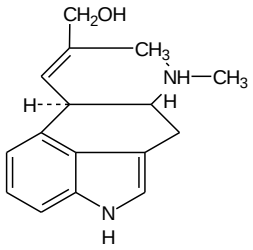

CHANOCLAVINA

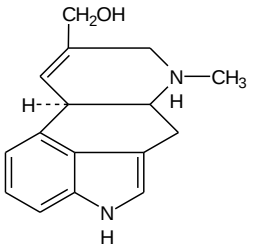

ELIMOCLAVINA

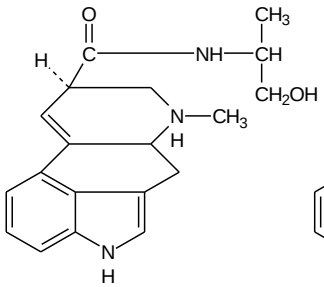

ERGONOVINA

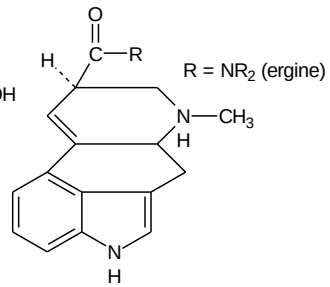

AMIDA ACIDULUI d-LISERGIC

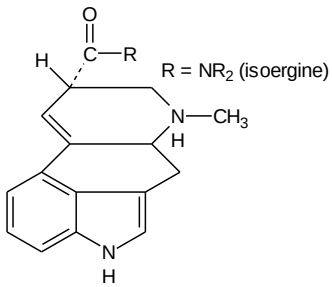

AMIDA ACIDULUI d-ISOLISERGIC

EFECTE PRIMARE

Experienţa ţine 6 – 12 ore şi provoacă o senzaţie de greaţă, aidoma celei provocate de peiot, dar care se alungă prin reţinere de la alimentaţie şi cu ajutorul a două pastile împotriva răului de avion. Se recomandă dramamina.

MOD DE PREPARARE

Având în vedere compoziţia chimică, metoda cea mai eficientă este următoarea:

1. Se posteşte 18 ore înainte de începerea ritualului.
2. Înaintea începerii ritualului, se macină seminţele într-o maşină de măcinat piper. Trebuie să devină praf, altfel vor trece prin corp cu efect foarte mic sau nul.
3. Praful trebuie pus într-un vas mic cu apă şi ţinut o oră. O persoană în greutate de 70 kg poate lua 15 g.
4. În timp ce seminţele se îmbibă cu apă, se iau două pastile împotriva răului de avion. Tot acum se bea ceai de librium sau gura-lupului pentru a alunga teama.
5. Se toarnă apa cu seminţe în lapte aromat şi se bea. Primele efecte vor apărea după un sfert de oră, douăzeci de minute.
6. Când cel ce experimentează începe „să alunece", bea iarăşi ceai de librium sau de gura-lupului ca să-şi revină mai uşor.

FOLOSIRE RITUALĂ

Persoana care consumă un alterant al minţii face, de fapt, un act magic. Prima şi cea mai importantă întrebare ce trebuie pusă este : „De ce fac acest lucru ?" Cu alte cuvinte, „În ce scop ?" Religia hindusă clasică propune patru răspunsuri posibile :

1. Intensificarea puterii proprii, înţelegere spirituală, îmbunătăţirea nivelului de viaţă sau pătrunderea în „sine".
2. Datoria de a ajuta pe alţii, oferind îngrijire şi reabilitare. Vindecare.
3. Distracţie, amuzament senzual şi experienţă pură.
4. Transcendenţă, eliberare de trei iluzii principale : spaţiu, timp şi ego. Realizarea unificării mistice.

Odată ales şi definit scopul, iată următoarea întrebare importantă : „Care este metoda de reorganizare ?" E recomandabil să se citească *The Psychedelic Experience (Experienţa psihedelică)* de Timothy Leary. Acest manual este o călăuză prin stadiile intermediare dintre moarte şi re-naştere. Sunt înregistrate sistematic nivelurile conştientului, după ce el depăşeşte realitatea obişnuită. Autorul încearcă să-l prevină şi să-l pregătească pe călător pentru viziunile ce vor urma. Manualul lui Leary se bazează pe *Bardo Thödol.* Apărută iniţial în limba engleză, sub titlul *The Tibetan Book of the Dead (Cartea tibetană a morţilor)*, în 1927, ea se foloseşte în Tibet ca breviar, din care se citeşte sau se recită la moartea cuiva pentru a ajuta muribundul să se concentreze asupra experienţei prin care urmează să treacă. Este o hartă a drumurilor spre ciclul de evenimente de după moarte, ce duc fie la eliberare, fie la reincarnare.

În limbaj simbolic evoluat, spiritului i se spune la ce să se aştepte în fiecare din cele trei stadii între moarte şi renaştere. Primul stadiu descrie evenimentele psihice din momentul morţii; al doilea starea de visare ce urmează şi iluziile „karmice"; al treile începuturile senzaţiilor prenatale sau reîntoarcerea ego-ului.

Experienţa psihedelică a lui Leary este cartea perfectă scrisă pentru acest tip de magie. El a tratat fiecare amănunt corect, incluzând capacitatea de a produce propriu-zis renaşterea ! Cu ajutorul acestui manual se pot reorganiza atitudini, modele comportamentale şi idealuri în viaţă.

ATENŢIE ! Ergonovina are proprietăţi de stimulare a uterului. Se administrează majorităţii femeilor în stadiul al doilea al travaliului, pentru a le produce contracţii uterine şi a reduce sângerarea. De aceea, literatura de specialitate avertizează cu privire la folosirea halucinogenilor în timpul sarcinii; pot provoca avortul.

Iată o listă de componenţi similari dată ca referinţă :

- Bufotenin – o indolamină din planta *Piptadenia peregrina* şi o broască râioasă din America de Sud.
- Caapi (rută, virnanţ) – din *Banisteriopsis caapi*, o plantă agăţătoare din jungla Americii de Sud; conţine harmină.
- Cohoba (Niopo; parica) – din *Acacia niopo*, o mimoză din America Centrală; conţine bufotenin şi alte substanţe.

- Harmină (banisterină, yageină, telelpatină) – din *Peganum harmala* şi alte plante. Este numită sedativ psihic. Puternic inhibitor OMA.
- Iboga – din *Tabermanthe iboga*, o plantă africană ce conţine ibogaină şi ibogamină. Se spune că alungă oboseala.
- Metiltritamină (indol amfetamină) – produce creşterea serotoninului în creier.
- Miristicin – din scorţişoară, provoacă simptome CNS cidate.
- N,N-dimetiltriptamină – halucinogen puternic, de cinci ori mai activ decât mescalina; efectele apar în trei – cinci minute şi dispar într-o oră. Puternici inhibitor OMA.
- Psilocibin – va fi discutat în capitolul următor.
- Yagé – o altă denumire pentru *Banisteriopsis caapi*. Cunoscut şi ca ayahuasca şi caapi.
- Sămânţă de trandafir hawaiian – mare şi mică – din *Merremia tuberosa* şi *Merremia nervosa*. Am hotărât să nu discut aceste seminţe, pentru că zorelele sunt o specie superioară. *Merremia nervosa* are sămânţa învelită de un strat similar stricninei, care trebuie îndepărtat. Nu arde şi nu se dizolvă în Coca-cola. De asemenea, coaja maro-închis a ambelor tipuri de seminţe trebuie dată la o parte. Alcaloizii primari sunt identici cu cei din seminţele zorelelor. Pentru a obţine aceleaşi rezultate, o persoană în greutate de 70 kg consumă 15 seminţe.

OLOLIUQUI (RIVEA CORYMBOSA) – O VARIETATE A ZORELEI DIN MEXIC
TRANDAFIR HAWAIIAN poze

CIUPERCI PSILOCIBE

Sacrament pentru ritualuri de magie sexuală, sărbători ale dragostei şi profeţii

Familia : Agaricaceae (Familia pălăriei-şarpelui)

Denumire botanică :

1. *Psilocybe baeocystis*
2. *P. cyanescens*
3. *P. pelliculosa*
4. *P. semilanceata*
5. *P. strictipes*

Sinonime :

1. Ciuperca magică
2. Strophana
3. Scaunul-spiriduşului
4. Boneta-libertăţii
5. Boneta-fermierului

Localizare geografică : America de Nord şi de Sud (din abundenţă). S-au descoperit recent în Noua Zeelandă şi China.

Habitat :

1. Păşuni deschise sau lângă plante perene, mai ales lângă conifere în păduri.
2. În grupuri, printre frunze în păduri, pajişti şi trunchiuri putrede
3. Aranjate în ciorchine pe resturi de copaci sau humus, în sau lângă păduri de conifere
4. Grupuri mari în iarbă înaltă, păşuni pe lângă drum (niciodată în gunoaie); terenuri de golf.
5. Păduri de conifere sau mixte; pe pământ sau pe trunchiuri putrezite.

Descriere botanică :

Psilocybe baeocystis

Pălăria : Lată de 1,20 – 5 cm, turtită, rotunjită, conică, având margini curbate spre interior când e tânără, cu vremea întinse, devenind plate şi ondulate la maturitate. Are culoare măsliniu-închis spre galben, cu o nuanţă verzuie pe margine (care apare cu timpul). Lipicioasă dacă e udă, din cauza unui strat separabil subţire şi gelatinos. Are o mică protuberanţă în centru, arămie spre maro când se usucă. Ciuperca *Naematoloma* are pălăria galbenă şi trebui evitată.

Lamelele : Aproape toată lăţimea lamelei este ataşată de tulpină. Suprafeţele sunt brun-închis sau gri cu nuanţă roşu-închis, primind culoarea levănţicăi pe măsură ce creşte ciuperca. Specia *Agaricus* are lamelele libere, deşi forma sporilor este asemănătoare.

Sporii : 10 – 13,3 microni pe 6,3 – 7 microni. Cilindrici, roşu-închis sau gri de levănţică. *Galerina,* o ciupercă otrăvitoare similară ca aspect, are spori maro. *Omphalia* are spori albi.

Tulpina : Înaltă de 5 –7 cm şi groasă de 0,15 – 0,30 cm. Fibroasă, se îndoaie uşor; are membrană.

Miezul : Al tulpinii este maro, al pălăriei galben, dar nu mai deschis decât la suprafaţă. Fără miros sau gust, cu pete verzi.

Sezon : Sfârşitul lui iulie până în februarie (în ierni blânde).

Notă : Această specie conţine cantităţi mari de psilocibin. De asemenea, este singura specie cunoscută ce conţine baeocistin şi norbaeocistin, reprezentând fazele iniţiale în formarea psilocibinului. Activitatea fiziologică nu a fost determinată încă. Consider că această specie este cea mai puternică psilocibă locală.

Psilocybe cyanescens

Pălăria : Lată de 2 –7,6 cm. Turtită, rotunjită, conică la început, convexă şi în mijloc cu o protuberanţă ce se dezvoltă cu timpul. Are culoare castanie când e udă.

Lamelele : Despărţite larg, cu suprafeţe de culoare umbra şi margini pale. Suprafeţele devin roşu-închis spre negru, maro-roşcat fumuriu pe măsură ce sporii se maturizează.

Sporii : 9 – 12 microni pe 5,5 – 8,3 microni şi 5 – 7,7 microni. Distincţi şi cu pereţi groşi. Roşu-închis spre marp. La *P. cubensis* sunt mai închişi la culoare.

Tulpina : Înaltă de 6 – 10 cm şi groasă de 0,63 – 0,7 cm. Rigidă, cu baza lărgită şi deseori curbată, acoperită cu fibre mătăsoase. În general este alburie. Membrana este subţire şi albă ca zăpada lângă pălărie.

Miezul : Alb, cu pete albastre când e lovit sau uscat. Fără miros, dar cu gust similar porumbului proaspăt. Un gram din această specie uscată dă aproximativ 2 mg de psilocibin. Foarte puternic.

Sezonul : Sfârşit de iulie până la sfârşitul lui septembrie.

Notă : Mai există cel puţin alte două specii asemănătoare cu *P. cyanescens*, care încă nu au fost identificate şi denumite ştiinţific.

Psilocybe peliculosa

Pălăria : Lată de 0,8 – 2,06 cm, înaltă cel puţin cât jumătate din lăţime. Rotundă, turtită, conică şi cu marginea dreaptă (cu vremea în formă de clopot) şi maro-gălbui spre măsliniu când e tânără. Cu timpul culoarea păleşte şi dă în galben-maroniu deschis, cu nuanţă gri-verzui. Când e udă e lipicioasă din cauza membranei gelatinoase (translucidă, cu linii radiale dinspre margine când se udă).

Lamelele : Aropiate şi unite cu tulpina. Se distanţează cu timpul. Marginile sunt aproape albe, exteriorul roşu-închis spre maroniu, până când culoarea se închide din cauza sporilor.

Sporii : 9,3 – 13 microni pe 5- 7 microni. Pori distincţi, fini, cilindrici spre elipsoidali. Culoarea roşu-maroniu.

Tulpina : Înaltă de 5,8 – 8 cm şi groasă de 0,15 la vârf. Acoperită de fibre mătăsoase, maronii în partea inferioară. Devine maro-închis cu timpul. Partea superioară este acoperită cu o secreţie păroasă. Membrana lipseşte de obicei. Baza tulpinii este mai mare.
Miezul : Pălărie subţire şi pliantă, tulpină tare. Devine albastru dacă este lovit. Uşor miros de mucegai.
Sezon : Sfârşitul lui august până în ianuarie.
Notă : Deşi este o varietate mică, nu trebuie evitată. *P. mexicana*, cea mai apreciată dintre speciile mexicane, este şi mai mică.

Psilocybe strictipes
Pălăria : Lată de 2 – 4 cm. Formă de clopot, convexă, când e tânără. Cu timpul se lăţeşte şi are margini ondulate. Culoarea este maro-gălbui şters spre maro-măsliniu. Se deschide spre roşu în mijloc şi aproape alb spre margini. Cu vremea primeşte o nuanţă spălăcită peste tot. Apare o peliculă gelatinoasă când e udă. Pete verzi.
Lamelele : Apropiate, cu trei rânduri de lamele parţiale lipite de tulpină. La exterior sunt albe, dar devin maro-ciocolatiu de la spori.
Sporii : 9 – 12 microni pe 5,5 la 6,5 microni. Fini, cu pori, de culoare maro-purpuriu.
Tulpina : Înaltă de 4 – 13 cm şi groasă de 0,19 – 0,3 cm. Dreaptă, cu măduvă maro spălăcită. Exteriorul este aproape alb din cauza fibrelor presate adânc. Apar pete maronii acolo unde sunt date jos fibrele.
Interiorul : Pălăria are aceeaşi culoare ca la exterior, prăfuită, maronie, cu stratul dinspre tulpină sfărâmicios. Fără miros, cu gust ce nu înţeapă. Pete verzi-albăstrui.
Sezon : Sfârşitul lui septembrie până în noiembrie.
Notă : Această varietate este foarte asemănătoare cu *P. baeocystis*, dar are tulpina mai înaltă.

Pentru o descriere completă a tuturor ciupercilor halucinogene, vezi *Magickal Mushroom Handbook (Manualul ciupercilor magice)* de R.A. Miller şi David Tatelman (se găseşte la compania Beltane, 2311 N. 45th, Seattle, Washington 98103).

ISTORIC

R. Gordon Washington a adus mărturii despre adorarea ciupercii, datând din anul 300 înainte de Cristos. În Guatemala s-au descoperit desene de ciuperci pe piatră datând din anul 1000 înainte de Cristos. Unele descriu o femeie tânără stând sub o ciupercă. Deşi înainte s-a crezut că desenele au legătură cu un anumit tip de cult falic (din cauza formei specifice), acum sunt asociate cu vechile ritualuri ale ciupercilor.

Fără îndoială, ciupercile se consumau în cadrul ritualurilor în majoritatea zonelor din America Centrală din timpuri străvechi, dar singurul trib despre care se ştie cu exactitate că folosea *teonacatl* („carnea zeilor") este Chichimecas. Astăzi în Oaxaca sunt şase triburi ce consumă ciuperci sacre: Mazatec, Chimantec, Chatino, Zapotec, Mixtec şi Mije. Alte triburi sunt în Mexic, Tarascan în Michoacau şi Otomis în Puebla.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Toate ciupercile psilocibe conţin alcaloizii halucinogeni psilocibin şi psilocin.

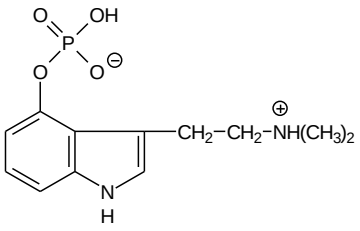

PSILOCIBIN

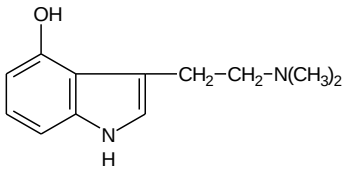

PSILOCIN

Aşa cum am specificat în nota de la *P. baeocystis*, această varietate conţine baeocistin şi norbaeocistin. Se crede că aceşti alcaloizi intervin în sistemul respirator, deci se recomandă să fie consumaţi cu precauţiune.

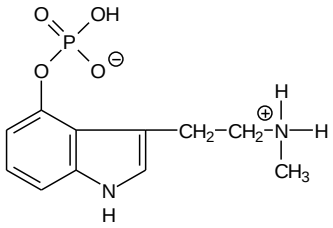

BAEOCISTIN

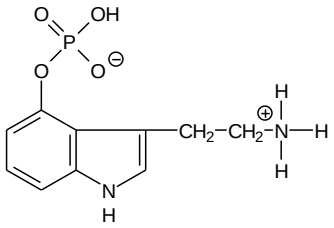

NORBAEOCISTIN

EFECTE PRIMARE

Halucinaţii colorate, relaxarea muşchilor, ilaritate, incapacitatea de concentrare, percepţie alterată a timpului şi spaţiului şi sentimentul de izolare totală de mediu. Se resimte o slăbiciune la o oră, o oră şi jumătate după consumarea ciupercii. Experienţa totală durează şase ore.

MOD DE PREPARARE

Nu există un mod anume de preparare, decât îndepărtarea impurităţilor şi a prafului de pe ciuperci. Ele nu trebuie puse în pungi de plastic nici ţinute la congelator. Pentru a fi păstrate, singura metodă corectă este să fie legate cu o sfoară de tulpină şi atârnate cu pălăria în jos, pentru a le usca la aer.

Odată ce s-au uscat complet, pot fi pisate şi puse într-o pungă în care să poată „respira". Mai eficace sunt cele pisate şi amestecate în lichiorul preferat. La o temperatură de peste 70 °C se distruge psilocinul. Cu alte cuvinte, spaghetele sunt bune doar dacă ciupercile se adaugă în sos în ultimul moment.

FOLOSIRE RITUALĂ

Magie sexuală : Sexul a apărut prima dată în ritualurile magice tradiţionale din vest, începând cu Ordo Templi Orientis (O.T.O.), un ordin masonic din Germania, vechi de 800 de ani. Membrii lui au studiat tradiţiile hinduse ale Tantrei şi au descoperit că energia conţinută în aceste ritualuri era mai mare decât orice altă tehnică ştiută. La începutul secolului, Aleister Crowley a devenit noul Conducător din Exterior al ordinului (CEO) şi a rescris ritualurile în scopul unei aplicări mai moderne. Pentru a avea o imagine clară a tehnicii folosite, se recomandă ca discipolul să citească mai întâi capitolul 16 din *The Tree of Life (Pomul vieţii)* de Israel Regardie şi apoi paginile 82-86 din *Liber Aleph, The Book of Wisdom or Folly (Liber Aleph, Cartea înţelepciunii sau nebuniei)* de Aleister Crowley. La pagina 86 este descrisă „Liturghia Sfântului Duh" :

de Formula Tota
în formula completă
Iată deci Ordinea tuturor Activităţilor tale Magice.

Prima : ai să-ţi găseşti Adevărata Voinţă, aşa cum deja te-am învăţat, şi deci acel Mugur care e scopul acestei activităţi.

A doua : fă din acest Mugur-de-Voinţă o fiinţă, căutând-o sau plăsmuind-o, dându-i nume după Sfânta Qabalah şi Legea Adevărului, nesupusă greşelii.

A treia : purifică-te şi consacră-te acestei Fiinţe, gândindu-te numai la ea şi uitând orice altceva. Această pregătire să se petreacă în fiecare zi a Vieţii tale. Ia aminte : pregăteşte un Copil Nou după fiecare naştere.

A patra : fă o Invocaţie directă şi specială în timpul Liturghiei, înainte de Introitus, închipuind o imagine clară a copilului şi oferind Dreptul Încarnării.

A cincea : săvârşeşte Liturghia, fără să laşi Ipiklesis la o parte, şi să fie un Inel de Aur de logodnă la Căsătoria Leului tău cu Vulturul tău.

A şasea : la Primirea Euharistiei primeşte acest Copil, eliberându-ţi conştiinţa în el, până ce el te pătrunde cu totul.

Acum fă asta mereu, pentru că prin repetiţie se iveşte şi puterea şi îndemânarea ta, iar efectul le adună la un loc, dacă nu îl laşi să se piardă cu vremea care trece.

O să prezint acum în termeni mai simpli cum se aplică formula de mai sus în magia sexuală.

1. Descoperă-ţi adevărate voinţă. Care este scopul activităţii ? Sau poate vrei să se petreacă ceva anume etc.

2. Dă-i un „nume" – la fel ca unei fiinţe, unei entităţi cu personalitate proprie. Poate chiar acea dorinţă de a schimba un obicei. Dacă este aşa, priveşte schimbarea nou sugerată ca pe o nouă entitate, o persoană diferită. Aceasta este esenţa scopului.

3. Purifică şi consacră fiinţa nouă. Este momentul în care tu şi partenerul tău daţi naştere dorinţei – preludiul – fiecare amintindu-i mereu celuilalt de scopul activităţii. Acesta este mugurele voinţei.

4. Întruchipează imaginea acestui mugur de voinţă într-un copil (un copil magic). Odată cu ivirea lui, amândoi începeţi să îl redefiniţi. Termenul putrivit este sinergie : crearea de noi informaţii adăugate şi suplimentate intenţiei iniţiale. Este Invocaţia. Începeţi să trăiţi ceea ce creaţi. Pentru vizualizare, Leul Roşu este sperma, iar Vulturul Alb este menstra.

5. Faceţi o legătură cu inelul de aur. Este punctul culminant. Leul Roşu devine Leul Alb iat Vulturul Alb Devine Vulturul Roşu.

6. Luaţi euharistia şi fiţi conştienţi că nici o altă energie nu este necesară. După punctul culminant, atât bărbatul cât şi femeia trebuie să consume sperma şi menstra. În termeni chimici, euharistia este Piatra Filozofală.

Repetarea gândului şi actului duce la putere şi îndemânare.

Notă : Gândul din momentul climaxului sexual chiar se petrece ! (Acesta este secretul masonic) Trebuie ştiut că în acest ritual se consumă numai un număr impar de ciuperci, niciodată un număr par.

Sărbătoarea mexicană a dragostei : Fiecare persoană adultă mănâncă 4, 5, 6 sau 13 perechi de ciuperci şi îşi trăieşte propriul extaz interior, împărtăşindu-şi sentimentul de dragoste frăţească cu ceilalţi. Curandero cântă sau dansează din când în când pe parcursul ritualului.

Ritualul mexican de profeţie : Înainte de ceremonial se serveşte de obicei o băutură cu ciocolată Femeile cântă, dansează şi bat din palme. Curandero adună porumb, pene de papagal, boabe de cacao, răşină de copal, tutun verde şi papirus. El posteşte de la prânzul zilei anterioare. De cinci zile s-a abţinut de la alcool, sex, carne şi sare. Va face la fel şi după ritual (altfel crede că riscă să înnebunească). La apusul soarelui se aprind lumânările de pe altar. Cei prezenţi se aşază pe podea. Se hotărăşte şi se clarifică despre ce anume se va profeţi. Apoi se consumă ciupercile perechi timp de o oră. Se pot mânca până la 14 perechi. Nimeni nu are voie să plece. Se păstrează liniştea. Curandero se freacă pe cap, pe stomac şi pe ceafă cu tutunul verde. Stinge lumânările şi la unu noaptea începe profeţia.

ATENŢIE ! Trebuie identificată cu mare exactitate varietatea de ciuperci consumate. A se lua în considerare şi faptul că *P. baeocystis* conţine şi alţi alcaloizi ce nu trebuie ingeraţi de persoanele cu probleme de respiraţie. În Mexic se spune că această ciupercă duce la nebunie, dacă nu se iau anumite precauţiuni. Din acest motiv femeile gravide din Oaxaca nu mănâncă ciuperci.

Alte ciuperci otrăvitoare sunt Amanita, Conocybe, Panaeolus, Stropharia, Pholiotina. Toate sunt descrise în *Manualul ciupercilor magice* de *Richard Miller*.

GP'-SA-WA (LICOPERDON MARGINATUM) – Gogoaşă (un fel de ciupercă comestibilă) din pădurile temperate mexicane. Halucinogen nonvizual. Unele varietăţi înrudite sălbatic, în Statele Unite.

LAURUL

Sacrament pentru proiecţie astrală

Familia : Solanaceae (Familia zârnei sau cartofului).

Denumire botanică : *Datura stramonium*

Sinonime : Buruiana lui Jimson, mărul diavolului, buruiana puturoasă, buruiana lui Jamestown iarba diavolului, trompeta-îngerului, trompeta lui Garbriel*.

Localizare geografică : Originară din sud-vestul Statelor Unite, Mexic, America Centrală, India şi Asia.

Habitat : Zone cu sol nisipos; şesuri; păşuni deschise, semiuscate, depresionare; marginea drumului.

Descriere botanică : O plantă anuală obişnuită care se întinde liber, atingând înălţimea de 7,6 cm (?????). Are o rădăcină alburie lungă şi groasă, cu multe fibre. Tulpina este netedă, dreaptă şi bifurcat ramificată. Frunzele, mari şi în colţuri, lungi de 10 – 15 cm, cu margini dinţate şi aspre, cresc alternativ pe ramificaţii. Florile sunt mari, lungi de 7,5 cm, închise în caliciu, în formă de pâlnie şi umflate în partea de jos. Partea de sus a florii, corola, este de un alb curat şi pe jumătate deschisă, cu şase segmente striate şi ascuţite în vârf.

ISTORIC

Numele *datura* provine din vechile nume arabe ca *datora* sau *tatorah*. Scrierile sanscrite vechi le numesc *dhurstura* sau *unmata*. Numele de „buruiana lui Jimson" provine din oraşul Jamestown, Virginia, unde un colonist a găsit *datura* lângă o grămadă de gunoi descărcată de vapoare lângă docuri.

În India, „femeile de lume" foloseau „pastile ameţitoare" *(D. metel)* ca să-şi ameţească şi să-şi jefuiască clienţii. *Datura* este un narcotic foarte puternic.

Textele chinezeşti antice despre plantele medicinale spun că, dacă se culeg cantităţi egale din *Datura* şi *Cannabis sativa* (cânepă indiană) în luna a şaptea şi a opta, se usucă la umbră, se pulverizează şi se beau cu vin, substanţa băută produce o anestezie narcotică atât de puternică, încât operaţiile şi cauterizările sunt puţin sau deloc dureroase.

În tribul Algoquians din estul Americii de Nord se prepară o băutură din datura – wysoccan – pentru tinerii iniţiaţi să devină bărbaţi. Ei trec printr-un fel de nebunie violentă douăzeci de zile, uitând complet viaţa lor anterioară. Când îşi revin, intră în maturitate, nemaiamintindu-şi că au fost copii vreodată.

COMPOZIŢIE CHIMICĂ

Componentul activ principal este scopolamina (hioscina). Alţi alcaloizi sunt atropina, mandragorina şi alcaloizii tropani. Toţi sunt sedativi parasimpatici.

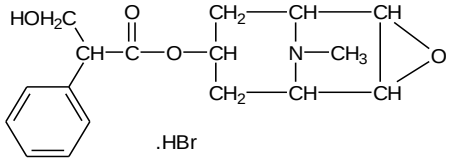

SCOPOLAMINA HYDROBROMURA (HIOSCINA)

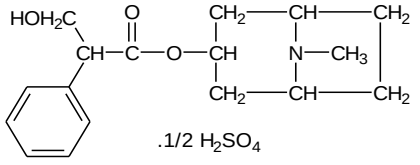

ATROPINA SULFAT (TINCTURA DE BELADONA)

EFECTE PRIMARE

Sedativ parasimpatic. Halucinogen şi hipnotic. Un hipnotic scade activitatea alfoidă şi alfa spinală, ceea ce nu permite somnul adânc, deşi menţine tiparele creierului în stadiile când au loc visele.

* Gabriel (engl.) – trompetist (n. tr.)

MOD DE PREPARARE

Frunzele se fumează („fumul mic” al lui Don Juan). Se poate adăuga şi *Cannabis sativa*. Doza trebuie să fie mai mică de două grame, fumate mai rar decât o dată pe săptămână.

FOLOSIRE RITUALĂ

În 1685, Porta scria în cartea lui *Natural Magick (Magia naturală)* că o băutură conţinând nebunariţă, mătrăgună şi stromonium era băută pentru a face omul să se comporte ca un animal sălbatic – probabil una din sursele licantropiei.

Unguentul folosit de vrăjitoarele care zburau noaptea se prepara, după tradiţie, fierbând grăsime de animal sau chiar de copil în suc proaspăt de stromonium, omag, cinci-degete şi mătrăgună. Se adăuga funingine ca să înnegrească amestecul cu care vrăjitoarele se frecau pe tot corpul. Uneori foloseau coada măturii ca să se ungă în vagin. Vrăjitoarea deja halucina şi trăia „zborul pe coada de mătură spre sabbath”. Este un exemplu clasic de proiecţie astrală.

Pentru a controla astfel de proecţii astrale, se recomandă postitul cu o zi înainte de experiment. În cameră e necesar să nu pătrundă sunete sau alte elemente ce distrag atenţia : telefon, musafiri etc. Se fumează două porţii de datură, aproximativ un gram fiecare. Apoi se aşteaptă să apară efectele. Efecte descrise în *Journeys Aut of the Body (Călătorii în afara corpului)* de Robert Monroe.

ATENŢIE ! Datura poate fi dăunătoare inimii din cauza tropanelor. Se dezvoltă o toleranţă la tropane în sistemul parasimpatic, astfel că va trebui mărită cantitatea de datură pentru aceleaşi efecte. Asta nu este valabil în ceea ce priveşte inima, se poate ajunge la afecţiuni serioase. De aceea acest tropan şi altele înrudite nu trebuie consumate. Sunt extrem de toxice.

Alte plante ce conţin tropan şi se pot folosi în mod similar :

1. Beladona *(Atropa belladonna)* – numită şi mătrăgună. Iniţial se folosea la înfrumuseţare pentru dilaterea pupilelor, de aici numele de „beledona”
2. Măselariţa *(Hyoscyamus niger)* – sau ochiul diavolului. Se folosea tradiţional ca unguent la ritualuri.
3. Mătrăguna *(Mandragora officinarum)* – se crede că are puteri magice, deoarece forma rădăcinii seamănă cu un om.
4. Aconit *(Aconitul napellus)* – numită şi otrava-lupului, tradiţional considerată cea mai importantă din familia Solanaceae(?), fiind folosită împotriva vârcolacilor.
5. Mint Bidis (Ţigară fără nicotină din India). Ingredientele sunt mentă aromată, buruiană-uriaşă, laur, busuioc, şovârv, portocală amară şi papaverină. O ţigară Mint Bidis conţine 65 mg de scopolamină şi 16 mg de atropină.

Din primele patru plante de mai sus se fac extracte cu alcool etilic. Se scufundă o ţigară sau o plantă în extract şi se usucă apoi la aer.

TABEL DE REFERINŢĂ

Utilizarea majorităţii plantelor descrise în această carte este astăzi legală

Denumire comună	Agent principal	Cum se folosesc	Efecte
Mătrăgună	atropina, scopolamina	unguent	halucinogen puternic
Nuca de palmier	arecolina	mestecată	stimulent
Grozamă	cistin	fumată	sedativ puternic
Bufotenin	bufotenin	unguent	halucinogen
Rută	harmină	ceai	stimulent
Calamus (trestie)	azaronă	se mănâncă	halucinogen uşor
Mac	glucide	se fumează	euforizant uşor
Iarba-mâţei	nepetalacton	ceai	halucinogen uşor
Scorţişoară	necunoscut	se fumează	euforizant uşor
Choba	bufotenin	unguent	halucinogen
Cafea	cafeină	se fierbe	stimulent
Ciupercă conocibă	psilocibin, psilocin	se mănâncă	halucinogen uşor
Copelandia	psilocibi, psilocin	se mănâncă	halucinogen uşor
Damiana	necunoscut	se fumează	stimulent uşor
Ephedra	ephedrină	ceai	stimulent
Pălăria-şarpelui	muscimol, muscarină	se mănâncă	halucinogen puternic
Rădăcină de galangal	rizom	ceai	halucinogen uşor
Guarana	cafeină	ceai	stimulent puternic
Harmină	harmină	ceai	stimulent
Trandafir hawaiian	amide acid-lisergice	se mănâncă	halucinogen puternic
Hamei	lupulină	ceai	nici unul
Hortensie	hidrangin, cianogen, saponină	se fumează	stimulent
Iboga	ibogaină, ibogamină	ceai	stimulent
Ienupăr	necunoscut	se fumează	halucinogen
Kawa Kawa	kawainã, pirone	ceai	halucinogen uşor
Boaba de cola	cafeină	ceai	stimulent
Lobelia	lobelină	ceai	euforizant uşor
Mătrăguna	scopolamină	ceai	halucinogen
Maté	cafeină	ceai	stimulent
Mint bidis	atropină, scopolamină	se fumează	halucinogen uşor
Omag	atropină, scopolamină	unguent	halucinogen
Ceai mormon	ephedrină	ceai	stimulent
Sămânţă de zorele	amida acidului lisergic	se mănâncă	halucinogen puternic
Nucşoară	miristicin	ceai	halucinogen uşor
Ciuperca panacolus	psilocibină, psilocină	se mănâncă	halucinogen uşor
Floarea-patimilor	alacaloizi, harmine	se fumează/ceai	halucinogen uşor
Brebenoc, saschin	alcaloizi, indoli	ceai	halucinogen
Ciuperca pholiotina	psilocibin, psilocin	se mănâncă	halucinogen puternic
Mac spinos	izoguanilină, fotopină	se fumează	narcotic-analgezic
Ciupercă psilocibă	psilocibin, psilocin	se mănâncă	halucinogen
Ceai	cafeină	ceai	stimulent
Laur	atropină, scopolamină	se fumează/ceai	halucinogen puternic
Tutun	nicotină	se fumează	stimulent puternic

Rădăcină de valeriană	chatinină, valeriană	ceai	tranchilizant
Salata sălbatică	lactucanin	se fumează	narcotic ușor
Pelinul	absintin	lichior	narcotic-analgezic
Yagé	harmină	ceai	stimulent-halucinogen
Yohimbe	yohimbină	ceai	halucinogen ușor